HISTORIA INDEPENDENTIÆ.

In qua

Deſcribitur Ortus, Incrementum & fraudes potentiſſimæ & inquietiſſimæ

FACTIONIS

Quæ Regem obtruncavit, Regnum pene evertit, & nunc intolerabilem in omnes regnicolas exercet

TYRANNIDEM.

D. Ambroſius,

Nec nobis ignominioſum eſt pati quod paſſus eſt Chriſtus, nec vobis glorioſum eſt facere quod fecit Iudas.

Ad exemplar impreſſum

LONDINI, CIↃ IↃC XLVIII.

Clement Walker

56 p.

AD LECTORES.

Qui paulò attentiùs legerit hanc Historiam à viro Politico in Anglia scriptam, facile videbit quod genus hominum Scenam illam Tragicam in Regno instruxerit, quique præcipui authores fuerint execrabilis illius parricidii: nec dubitare poterit gentem bellicosissimam subjugatam ab hominibus vilibus & qui Religionem *pro prætextu habent, ut aliorum insidientur Libertati.*

HISTORIA INDEPENDENTIÆ.

Ntequam Historiam hujus Monstri aggrediamur; operæpretium est scire, quid sit INDEPENDENTIA; est *genus Generalissimum omnium errorum, Hæresium, Blasphemiarum & Schismatum.* Vt Alcoranus Mahumetis est mixtura quædam Iudaismi & Christianismi; ita hæc composita est ex Iudaismo, Christianismo & Turcismo. Independentes enim cum Iudæis sibi arrogant, quod sint peculiaris Dei populus, pii, sancti, soli habentes jus in creaturas omnes & veri possessores omnium Mundi bonorum, quorum alii tantùm sunt usurpatores: Axioma tam contrarium omni humanæ Societati & politico regimini, ut per ipsum liceat ipsis, atque adeo moliantur per fraudes & vim, onerare tributis, fallere & spoliare totum Regnum, quod judicant haud aliud esse quàm furto surripere Ægyptiis; atque hoc prætextu evertunt omnia tribunalia, Leges & Libertates terræ, & erigunt arbitrarias commissiones, & instabiles constitutiones, quas figunt & refigunt per prædominantem ipsorum factionem in Parlamento pro libitu, potentia & terrore suorum Ianissariorum, ad fores illius excubantium.

Cum Christianis quidam illorum (non autem omnes) recipiunt & agnoscunt S. Scripturas; Sed tantùm quatenus serviunt illorum usui, quasi ipsi essent Pharisæi, & cæteri Publicani; Spirituali arrogantia inflati, meri Enthusiastæ & Hypocritæ.

Cum Turcis subjiciunt sibi res omnes, Religionem

ipſam, Leges & Libertatem (quam antè tantopere jactitârunt) potentiæ armorum, poſtquam vafris artibus gladium Status conjurârunt in vaginam independentem. *Comes Eſſexiæ*, Generalis copiorum Parlamenti (licet vir popularis & honeſtus, tamen ſtolide audax, & manu promtior quàm conſilio quique magis nôrat vincere quàm victoria uti) amovendus erat, & copiæ illius exauctorandæ, uti & *Wilhelmi Walleri* equitis; ut ductores independentes & milites ipſis obnoxii in illorum locum ſubſtituerentur, & meterent quod ab illis haudquaquam erat ſatum. Propoſitum quippe erat Independentibus, potentiam omnem & arbitrium armorum ad ſe pertrahere. Id haud facile perfici poterat, quam committendo Eſſexium & Wallerum inter ſe; ad id præfervidus ille Schiſmaticus *Arthurus Haſlerigus* Eq. adhibitus; verùm id demum perfectum utriuſque mala fortuna; illius ad *Liſtithyl* in Cornubia; hujus ad *Denizas* in Wiltonia. Vbi *Haſlerigus* (vir ignorantior quàm ut regeret, & inſolentior quàm ut pareret) non expectatis pedeſtribus copiis; cum equitibus tantùm in clivum editi montis enixus, impetum fecit in D. *Wilmoti* copias, verùm cum turmæ ipſius ita longè à ſe invicem ſeparatæ eſſent, ut una alteri ſubſidio venire non poſſet, & *Radulphum Hoptonum* imminenti cladi eripuit, & *Wilmoto* inopinatam victoriam reliquit; ipſe vulnere in fugâ accepto, poſt illa ſemper à prælio abhorruit. Quæ ipſius ſtoliditas, non modo haud fuit caſtigata, ſed & paulò poſt à Domo Communium præmium accepit 6500 lib. Et gubernator *Novi caſtri* factus; 3000 lib. cepit ad opera reſarcienda; quarum haud credo illum tertiam partem impendiſſe.

Mancheſtrius (Dominus, & cui propterea tuto fidi non poterat) accuſatus fuit à *Cromwello* Locum-tenenti generali ma-

magnorum criminum, qui illi viciſſim gravia crimina intentavit, verùm cum omnes ſolliciti eſſent de eventu, apparuit rem ex compoſito geri, ita ut omnes judicarent utrumque reum: & Mancheſtrius interea fuit amotus ab exercitu. E cineribus illis tandem ſurrexit Phœnix ille ſcilicet exercitus ſub imperio *Thomæ Fairfaxii* eq. viri ſtolide & brutaliter ferocis, magiſque idonei aliorum conſilia ſequi, quàm ſuum, obnoxii præterea *Crommello* & Independentium factioni, cujus fundo inſiſtit, ob hanc promotionem.

Placuit Deo multas huic exercitui largiri victorias de Regiis copiis, amplis quidem, ſed debilitatis per factiones, ſtipendia non ſoluta & alias diſtractiones (ob quas plurimi ducum alii aliis diffidentes, ſuæ ſaluti cœperunt conſulere) ſed potiſſimum ob amiſſum populi favorem. Ad has victorias plurimum contulerunt, ſtipendia conſtanter ſoluta, ſupplementa, cæteraque ſubſidia à concurrente Statu, longe ſupra ea quæ præcedentes copiæ habuerant: quare & hoſtiles copias intra oppida & munimenta adegerunt, omniaque ipſorum præſidia tam facile ceperunt, ut multis viderentur *potius cauponari bellum quàm belligerare*.

Factio itaque hæc nacta idoneum Generalem, & Locumtenentem generalem, ejuſdem cum ipſis judicii & ſortis, operam dedit ut hunc famoſum & popularem redderent, attribuendo illi etiam res ab aliis bene geſtas, in libellis qui ſpargebantur in vulgum; ſiquidem re penè confecta mittebatur ille ut abſolveret & aliorum gloriam præriperet. Atque ut exercitus melius congrueret *Crommello*, ſectarii omnes Angliæ invitati, & pedetentim, ſemotis per varias artes Preſbyterianis Independentes in illorum locum ſuffecti, licet nunquam ante arma geſſiſſent:

 ita

ita ut ille exercitus (qui gloriatur ſe regnum conſervâſſe, atque adeò ſubjugâſſe) non amplius ſit idem cum eo qui pugnavit ad *Nazeby* reipſa, ſed tantum nomine tenus.

Vt autem Lex daretur Regi, Regno, Parlamento & Vrbi, & Chimæra illa progigneretur, quam vocant *Libertatem conſcientiæ*; opus erat hunc exercitum perpetuò ali; atque hanc ab ipſo initio fuiſſe *Cromwelli* ambitionem, tum ex iis quæ à Mancheſtrio illi fuêre objecta & induſtriè ſuppreſſa, ſit veriſimile, tum verò potiſſimum ex iis quæ poſtea deſignavit, ſit infallibile.

Vtraque Domus Parlamenti, ad levandam oneribus plebem, decreverat in pleno & adhuc libero Parlamento, dimittere magnam partem copiarum, & tantum quinque millia equitum, mille cataphractos & paucos ſclopetarios alere ad incolumitatem Regni, & ſubſidia mittenda in Hiberniam. Atque in hunc finem ſumſerant mutuo ducenta millia librarum ab urbe (nam ſimili ſumma exercitus Scotorum fuerat dimiſſus) & pro reliquis ſtipendiis nondum ſolutis ſecuritas data fuerat militibus dimittendis, ſine ulla exceptione, qualis numquam aliis ante fuerat data; nec fortaſſis aliis umquam dabitur: ita ut milites conjecerint non tantum in damnum, ſed & in Labyrinthum, detinendo illos, ſine imò contra legalem authoritatem, ſub ſignis; & manifeſta ſit proditio & rebellio, ut totum Regnum ſentit; neque poſſunt ſubſecuta Parlamenti decreta (quæ omnes nôrunt per violentiam extorta, ut poſtea liquebit) ab iſto crimine illos liberare. Ad hoc decretum perferendum plurimum conduxit *Cromwelli* proteſtatio, manu pectori admota in ipſa Domo, *in præſentia Omnipotentis Dei, coram quo ſtabat, ſe nôſſe exercitum dimiſſionem admiſſurum, & arma ad ipſorum fores depoſiturum, quandocunque juberetur:* quod malitioſè à Cromwello factum ut

exer-

exercitum à Presbyterianis magis alienum faceret, & cùm Independentibus arctius conjungeret: nôrat enim milites nihil magis abominari, quàm dimitti & ad negotia ſua redire atque ideò odiſſe authores hujus conſilii. Eodem tempore, quo hæc in Domo proteſtabatur, habebat ſuos *Agitatores* (Spiritus, quos ipſe & gener illius *Iretonus* exciverant in exercitu, licet poſtea ſuppreſſi fuerint ſine ullo præmio) ut milites incenderent & animarent contra majorem partem Domus, (ſub prætextu Regaliſtarum, malignantium, & inimicorum exercitus) eoſque moverent ad dimiſſionem refutandum, & transfretandum in Hiberniam, & proditorie commentandum ſuper dictum decretum, petendum actum indemnitatis, & ſequendum ſententiam Iudicis *Ienkins*, utrum validus eſſet necne actus ille, & petendum alia multa, partim peculiaria ut milites, partim publica ut politici.

Cum *Cromwellus* ad hunc modum exercitum concitâſſet ad tumultuandum contra Parlamentum,& planè ſuum feciſſet (quod ipſi haud difficile fuit, cum jam ante pleraque officia diſtribuiſſet inter agnatos ſuos, fœderatos & amicos) properavit ad exercitum metuens ne fraudibus ſuis jam patentibus, in carcerem conjiceretur: in quo ipſe atque Ireton, uſurpantes officia ſine commiſſione omnia egerunt. nam commiſſiones eorum jam expiraverant, & Fairfaxius non habebat authoritatem legitimam, generales officiarios creandi. Atque uterque jam palam exercitui ſe adjunxit ad *Novum-Mercatum*, in Machinationibus, declarationibus,Remonſtrantiis & Manifeſtis: Petitiones ab ipſo *Cromwello* ſcriptæ mittuntur ad quoſdam Comitatus, ſubſcribendæ à plebe adverſus prætenſos obſtructores Iuſtitiæ, invaſores Libertatis populi, in Parlamento; & exercitus concitatus ad clamandum, *Iuſtitia*, *Iuſtitia*, contra

tra

tra illos : grandia & proditoria postulata, destruentia fundamentales immunitates Parlamenti, vulgo sparsa : quorum multa, quietis causa & misericordia sanguine manantis, Hiberniæ indulta fuêre : nihilominus quietis impatientes hi Spiritus, impudentem petitionem unam super aliam accumulabant : & licet, tam per literas quàm aliter, promisissent, si præsentes petitiones concederentur, se acquieturos, tamen eludebant atque adeo evertebant spem omnem pacis, per perversas apprehensiones & interpretationes concessionum Parlamenti: ita ut post illa Parlamento continuo luctandum fuerit cum hac Hydra, & hoc saxum indefessè volvendum.

Corrupto ad hunc modum Exercitu, majus opus aggreditur *Cromwellus*, & rationes inivit Domi suæ, quibus interciperent loca omnia præsidiaria, armamentaria & majores machinas Oxonii ; atque adeo Regem ipsum Holdenbyi ; quod & per suum satellitem *Ioycium*, cum delecta turma equitum, perfecit : licet postea (recurrens ad familiarem suam consuetudinem cum Deo) protestatus fuerit coram Deo apud Regem & Parlamentum, se hujus facti nequaquam conscium fuisse ; addens protestationi suæ execrationem conjugis & liberorum suorum si falleret : *Ioycius* tamen non modo impune id tulit, sed & præmium, illo annitente accepit. Et licet utraque Domus postulâsset ab Exercitu ut Rex duceretur Richmondiam, & traderetur in manus deputatorum Parlamenti ut utriusque Regni incolis liber pateret ad Regem accessus (ante enim secluserant & illuserant Scotiæ Deputatis, contra Legem Nationalem, & statuta utriusque Domus ; cum libere hactenus admisissent desperatissimos Regiarum partium :) attamen haud aliud à perversis hisce Sanctis tulerunt responsum, quàm, ipsos desiderare, *ne ullus locus Re-*

giæ

giæ residentiæ proponeretur proximior Londino, quàm ubi & exercitum stativa habere vellent. Id verò conveniebat cum eo quod sæpius minati erant, quotiescunque illis aliquid præter exspectationem acciderat, se versus Londinum castra moturos. Nôrant enim quàm periculosi & incommodi hospites ibidem essent futuri.

Quantoperè degeneravit hîc exercitus, postquam *Cromwellus* & gener illius *Ireton*, mores illius novis principiis intoxicavit! Cum, (ut Anglia rediviva narrat pag. 247.) clanculum fuisset suggestum à quibusdam Curialibus, Regem in animo habere se credere exercitui, si sciret se receptum iri. ea hinc fuit illorum fides, ut considerantes id derogaturum esse honori & potestati Parlamenti, & propterea non posse consistere cum ipsorum fidelitate & obsequio, significârunt illud Parlamento, & postquam resciverant id ipsius sententiæ adversari, absolutè negârunt tale quid admittere. Ohe quàm fidi tunc! quàm perfidi & Cromwellisati nunc! frequens eorum collatio cum Rege & illius partibus, ad terrorem Regni, & deceptionem Regis, testetur.

Ad hunc modum Regis compotes facti (*Primæ* & maximè visibilis authoritatis legalis in Regno Angliæ) deinceps moliti sunt & Parlamentum (*Secundam* legalem authoritatem in Anglia) in suam potestatem redigere. Id verò perfici non poterat, nisi ex utraque Domo onerarent *Presbyterialia membra* (potissimum maxime habilia, & quæ laboraverant illos exauthorare) ut Independens Parlamentum Regnum gubernaret. In quem finem miserunt ad Domum Communium, sub nomine Fairfaxii & Exercitus, generalem & confusam accusationem læsæ Majestatis & aliorum criminum, adversus undecim membra, ob res actitatas (maximam partem in ipsa Domo) quasque

Domus dudum ante examinaverat, & hos ab iſtis abſolverat, & quorum *Cromwellum*, & *Iretonum* manifeſte eſſe reos totum Regnum novit. Vnum è præcipuis hujus accuſationis capitibus erat, *ipſorum potentiâ factum fuiſſe ut dimiſſio Exercitus decerneretur*. E quo liquet ubi potiſſimum calceus illos urſerit. Hæc accuſatio haud ſubſcripta erat ab ullo delatore, qui niſi crimina probâſſet, ſe pænæ obnoxium faceret & qui promitteret ſe Domui & accuſatis ſatisfacturum: ut oportebat, ſecundum Statuta, XXV Eduardi III. cap. 4. XXVII Ed. III. cap 18. XXXVIII Ed. III. cap. 9. XVII Rich. II. cap. 6. XV Henr. VI cap. 4. ſed præcipue XXXI Henr. VI cap. 1. in quo agitur de *Iac. Cade*, qui caſus proximè accedit ad hunc noſtrum. Et profitebantur art. 2. 3. 4. *ſe minus animatos eſſe ad porrò ſerviendum Parlamento, aut ad liberandum Hiberniam; poſtulabantque à Domo, ut accuſata membra quantocyus à ſeſſione & deliberatione ſuſpenderentur*. Cum autem Domus Communium, poſt maturam deliberationem in plenario & libero Parlamento, concluſiſſet XXV Iun. 1647. ſecundùm Regni Leges ejuſmodi ſuſpenſionem decerni non poſſe ſuper generali accuſatione, antequam particularia producantur & probentur: Exercitus tamen (qui jam didicerat non acquieſcere niſi ſuæ prudentiæ & juſtitiæ) inſolenter minatus eſt, ſe moturos Weſtmonaſterum verſus, contra Parlamentum, niſi undecim illa membra ſecluderentur, petebantque à Londinenſibus ut ſe neutris adjungerent, ſed ipſis permitterent agere cum Parlamento. Quapropter XI illa membra modeſtè ſe ſubduxerunt, ut Domum liberarent à periculo, quod potuiſſet incurrere; ſi ipſa protexiſſet, uti decebat. Poſt illa miſit Exercitus particularem illorum accuſationem, & famoſo quoque libello edidit propria authoritate. Ad quam & XI illa membra ſubmiſe-

miserunt & publicârunt sua responsa. Exercitus autem actionem illam non est prosecutus, prætendens se velle prius Regnum componere, verùm si exspectent donec hi socii, aut habeant authoritatem, voluntatem aut industriam Regni componendi, non est opus ut accusati se parent ad defensionem ante extremum judicium. Habes hîc integrum exercitum Accusatorum, & præcipuos officiarios exercitus (membra & ipsa Domus) non tantùm accusatores, sed etiam partes, testes, & Iudices, circumferentes tribunalia & Leges secundum quas judicant, in suis vaginis. Et accusatio hæc, ut omnes nôrunt, *mutatis mutandis*, magis congruit in *Cromwellum* & *Iretonum*, quàm in accusatos. Si Processus illi sub nomine Regis, contra quinque illa Membra, *proditorii fuerunt adversus Regem & Parlamentum judicati*, & arrestatio quorumdam illorum per Warrantum Regis, *Actus publica hostilitatis contra Rempub.* quanto magis proditorii fuêre hi Processus, & exercitus motus versus Londinum ad vim ipsis inferendum, & arrestatio *Ant. Nicholls*, qui veniam secedendi à Domo impetraverat, & salvum conductum habebat ab Oratore; & *Col. Burgh* qui ad servitium Domus proficiscebatur in Hiberniam, & *Samuelis Luca* qui se quiete domi suæ tenebat? Dum hæc agebantur, *Cromwellus* animadvertens se Parlamentum non posse habere sibi obnoxium, nisi Vrbem Londinensem, (quæ Neutralitatem refutaverat) faceret sibi inimicam; meditatus est benevolentiam populi terræ sibi conciliare; (periculosum quippe fuisset simul urbem & terram inimicas habere, eo statu in quo exercitus tunc erat constitutus) quapropter editis multis libellis & chartis sparsis per totam Angliam per Agitatores suos, & itinerantes prædicatores (quorum pulpita aptissima sunt ad fallendos simpliciores) instar *Absolonis*,

 que-

queritur de oppressionibus & oneribus plebis, suadetque neglecto Rege & Parlamento, applicare se Exercitui, *uti unico ipsorum liberatori, arbitro Pacis, restauratori Legum, Libertatis & proprietatis, constitutori Religionis* &c. molientis Regem confirmare in justis suis juribus & prærogativis, conservare privilegia Parlamenti, confirmare Religionem; reformare & cogere ad rationes reddendas omnes Commissarios, sequestratores, omnesque alios qui manus suas contaminârunt publica pecunia aut bonis; liberare populum ab excisis & aliis tributis; reformare illegales electiones membrorum: auxilium ferre Hiberniæ. Impossibilia omnia quæ ab exercitu perficiantur; & nunc penitus neglecta; ita ut pateat solum intendisse privatis postulatis ut milites; nimirum ut Parlamentum eos agnosceret pro suo exercitu, stipendia ipsis solveret: omnem militiam Regni tam maritimam quàm terrestrem traderet in ipsorum potestatem, & decerneret contra omnes adversantes copias. Verùm nunc tantum facti sunt protectores corruptorum Commissariorum, sequestratorum, & eorum qui tenentur rationem reddere Statui, atque adeò omnium aliorum facinorosorum, qui conantur hunc Exercitum retinere ad privatam suam securitatem, contra publicam justitiam.

Cùm ita sibi arripuissent Regni jura & interesse, populum quoque ad eum modum fefellerunt, ut instar *Issachar* cogerent patienter tolerare gravissima onera liberorum castrorum: Exercituique supplicare pro se per libellos supplices, quibus interdum dabant plausibile responsum, hanc aut illam esse exercitus mentem, haud aliter ac si sententia exercitus suprema foret Lex terræ, & petere à Parlamento ne exercitus dimitteretur: in quem finem Agitatores illorum circumferebant libellos supplices

jam

jam paratos ad ſubſcribendum, in pluribus Comitatibus.

Populo ad hunc modum ſoporato ſatagunt litem movere tam Parlamento, quàm urbi (quia ſeparare nequiverant utut ſaltem Preſbyterianæ parti utrobique: ſubmoverant caſtra ſua (ſub ſpecie obediendi mandato Parlamenti) x x x mill. à Londino (de quo ſæpe gloriantur in ſuis libellis) tantumque terrorem incuſſerant utrique Domui Parlamenti, ut plerique Preſbyteriani aut ſubducere ſe vellent (ut ſane nimis multi fecêre) aut à propriis principiis recedere: cum tamen præter exſpectationem, viderent reliquias illius partis adhuc adverſari ſuis conatibus; invenienda erat cauſa ob quam ſe moverent contra urbem, & domos Parlamenti validiori cathartico purgarent.

Exercitu itaque ad hunc modum inſtituto, & ad nutum *Cromwelli* parato, & populo ſoporato; tempeſtivum videbatur urbi controverſiam movere, ut improbis mediis aſſequeretur, quod rectis non quiverat efficere; ut cogeret urbem deſerere Parlamentum & ab illo ſe ſeparare; illique legem ferret ſecundum militiæ libidinem. Non exiſtimabat prudentiæ congruere, huic civitati, quæ comparem ipſius & ſodalem *Waltherum Tyterum* (idolum Communium tempore Richardi II) cæciderat & ſequaces illius (qui quater numero excedebant hunc exercitum ſuum) fugârant, relinquere propriam ſuam Militiam; cum urbs jam multo major, populoſior & potentior ſit quàm tunc. Vtraque Domus, in pleno & libero Parlamento, per decretum factum IV May 1647 commiſerat militiam urbicam, in manus civium illorum, qui Parlamenti authoritate & approbatione à D. Majore, Aldermannis & communi Concilio erant electi: & licet exercitus novis delectibus auctus fuerat ſine authoritate, & potentiam univerſam terreſtrem regni ſibi adjunxerat ſub

ſtipendiis Parlamenti, ita ut jam ipſis nihil formidandum foret; præter propria crimina: & expectaretur illos jam tandem progreſſuros ad publica remedia, de quibus toties gloriati erant in publicis ſuis libellis: Exercitus tamen (contra quàm promiſerunt urbi in literis ſuis x. Iun. & declaratione ſua xiv Iun. 1647 nimirum *ſe nolle progredi citra poſtulata tunc expreſſa & quoad cætera ſe acquieturos æquitati & prudentiæ Parlamenti*; en eorum Modeſtiam! per literas & Remonſtrantiam, ſub nomine Fairfaxii & Exercitus, irreſiſtibili audacia poſtulat militiam Vrbis Londinenſis reſtitui in manus ſuas (deputatis urbis qui tum in Exercitu erant nequaquam monitis) ut ſocietatem mutuam conſervarent. Quibus literis acceptis, Domus Communium ſola (admodum infrequens, pluribus membris per minas abactis) votavit abrogationem decreti ſuperioris & tulit novum decretum reſtaurandi veterem militiam, & ſtatim miſit ad Dominos, eadem die hora veſpertina ſeptima, qui conſenſerunt, ſine ulla mora: licet quidam urgerent procraſtinandum, donec civitas (cujus ſalutem & privilegia id maximopere ſpectabat) audiri poſſet.

Obſerva, neque per dictas literas Exercitus, aut à quoquam membro utriuſque Domus Parlamenti, quicquam novæ militiæ fuiſſe objectum. Et ſanè Parlamentum numquam antè, aut delegerat, auxerat aut diminuerat militiam civitatis, niſi communicatis conciliis cum ipſius Senatu. Certe reſpectus hic jure debebatur civitati tantopere ipſis amicæ. Verùm poſtquam Parlamentum deflexit ab antiquis principiis, veterum quoque amicorum oblivìſci cœpit. Prætextus tam feſtinati Statuti erat, prævortere Exercitus minas quibus jactabant ſe Londinum petituros, ſi Domus recuſaſſent id ſtatuere: Et civitatis oppoſitionem, ſi ad ipſius notitiam perveniret, antequam

ſta-

ſtatutum foret. Sed revera hoc agebatur, ut civitas indignabunda cogeretur ſe comparare ad ſui defenſionem, quæ poſſet exercitui colorem dare ſe movendi contra illam & illius amicos in Domibus Parlamenti.

Inexſpectata iſta mutatio militiæ civicæ commovit Civitatem (XXIV Iul. die Sabbathi) Senatum convocare, in quo (tum ob alias cauſas jam expreſſas, tum quia abrogatio hujus Statuti, non alio argumento nitens quàm imperioſe Exercitus deſiderio, meritò credebatur, etiam cætera ſtatuta, de ſecuritate mutui, venditione Epiſcopalium terrarum &c. infirmare poſſe) placuit Senatoribus libellum ſupplicem offerre Domui Communium die Lunæ XXVI Iul. Quod & factum à prætoribus (quos *Sheriffos* dicunt) & quibuſdam Senatoribus: ſed accidit, ut circiter mille *Apprenticii*, ut vocant, inermes plane, duas aut tres horas poſt illos, etiam libellum ſupplicem offerrent utrique Domui Parlamenti, proprio motu, prætendentes civicam militiam eſſe Civitatis peculium, pertinens ad Ipſam per Chartas & confirmatum à Parlamentis, ad cujus defenſionem expoſuerant vitas ſuas, haud minus quàm exercitus, & petebant illam iiſdem reſtitui, quibus tradita erat conſenſu Civitatis, per decretum IV Maij.

Cum Domini hanc petitionem legiſſent, placuit revocare ſtatutum XXIII Iul. & reſtituere illud IV Maij per novum decretum XXVI. Iul. quod ſtatim miſerunt ad Communes ut aſſentirentur. hîc quidam Apprenticiorum (præſumentes ſe tantumdem juris habere à Domo impetrandi quod ipſis jure debebatur, quàm exercitum quod minime ipſi competebat) puerili vociferatione contendebant ut decretum perferretur, & impediebant quædam membra egredi, & tranſire in diribitorium (tam ignorantes erant conſuetudinis Domus) quo perrogato &

con-

confirmato ſub horam tertiam pomeridianam, maxima pars eorum quietè ad urbem repedavit. Poſt quæ inordinati quidam (pauciſſimi inter eos Apprenticii) confluentes & inſtigati à diverſis ſectariis, & amicis exercitus ſe illis admiſcentibus (inter quos toto illo die ſtudioſè agere viſus quidam *Highlandus*, qui XXVI illius menſis libellum obtulit adverſus membra quæ ſedebant, & ut teſtis examinatus fuit circa hunc tumultum) objecerunt ſe foribus Domus, & procacibus verbis compulerunt Oratorem repetere ſedem, cum conventum jam procraſtinâſſet: & membra detinuerunt uſque dum decernerent, *ut Rex reduceretur Londinum ad tractandum*. Id fraudulenter & præmeditatè actum fuit, ut *ſcandalum erga Civitatem* aggravaretur. Verùm cum hic tumultus ad aures Senatus urbici perveniſſet, ſtatim miſerunt Prætores Parlamento ſubſidio cum copiis quæ erant ad manum (militia eorum tunc inordinata ob contradictorium Parlamenti decretum) qui & tumultum compeſcuerunt, & Oratorem incolumem Domum reduxêre. Domini procraſtinârunt ad proximum diem Veneris: Communes primò ad craſtinum, dein ad Dominorum exemplum ad diem Veneris. Proximo die Mercurii, jejunio menſtruo, cum membra ad concionem concurriſſent, orator Domus Communium non ſine aliquo calore, queſtus eſt *Radulpho Aſthono* & aliis, diffamari ſe in urbe, quaſi deſerta Domo, ad exercitum fugere meditaretur, verùm ſe abominari tam vilem & injuſtum actum, & malle mori in Domo & Cathedra. Quæ ab ipſo dicta, tempore & loco tam ſacro, fecerunt multos opinari, diſceſſum illius ad exercitum, ipſo poſtero die, non tam proceſſiſſe à proprio ipſius judicio, quàm minis *Cromwelli* & *Iretoni* (qui erant præcipui machinatores illius facinoris, quo dividerent domos & urbem, & exercitum du-

ducerent ad utrasque supplantandum) qui minitabantur nisi ipsis assentiretur se exercitum compulsuros ad ipsum accusandum, quod Statum defraudâsset multis & vastis summis pecuniæ. Et sanè memini me vidisse epistolam interceptam, circa tempus fugæ ipsius, missam ab exercitu ad *Withel. Lenthallum* oratorem, sine ulla subscriptione (tantummodo duæ postremæ lineæ scriptæ erant manu *Ioannis Rushworthii*) qua importune flagitabatur, *ut ad Exercitum confugeret cum suis amicis.*

Die Iovis summo mane, renovata militia Londinensis, publice promulgavit in urbe & suburbiis, & impressis breviculis affixit Westmonasterii: *Si qui disturbarent alterutram Domum Parlamenti, aut ipsarum Membra, excubiæ tales comprehenderent & renitentes cæderent:* nihilosecius Orator & illius partes (conscientia propria illos terrente) sub vesperam illius diei clanculum aufugerunt Windesoram ad capitalia castra.

Die Veneris mane ad minimum CXL Membra convenerunt in Domo Communium (qui fugerant erant circiter XL) ad quam Sergeantus cum massa quum venisset, & interrogaretur, ubi esset Orator? respondit, *Se haud probè scire; neque sibi illum visum isto mane; tantùm didicisse illum profectum paulò extra urbem, & brevi rediturum.* Post illa, cum strictius interrogatus fuisset de Oratoris absentia, subduxit se, neque postea inveniri potuit. Domus autem Communium (postquam quatuor horas exspectâsset, & è domesticis Oratoris cognovisset, verisimile esse illum concessisse ad Exercitum) elegit novum Oratorem *Henricum Pelhamum.* Idem (mutatis mutandis) factum à Dominis, ne propter absentiam Oratorum Parlamentum dissolveretur & ut omnes scrupuli tollerentur.

Quod attinet ad petitionem & molitionem (civitatis

(tantopere exaggeratam ab Independentium factione) ea directa fuit ad D. Majorem, Aldermannos & Senatum urbicum, adversis civibus, officiariis & militibus, quia intellexerant, *Exercitum postulaturum mutationem militiæ urbicæ, quò facilius designata contra urbem perficerentur*: Propositum quidem erat offerre eam communi Senatui, sed numquam fuit oblata, quemadmodum militum petitio Generali; cujus cum ratio habita fuisset à Parlamento inter disceptandum, id adeo incitavit milites, ut non diutius (ut memorat Lelburnius in suis scriptis) vellent agere secundum Parlamenti mandata, sed secundum principia naturæ & propriæ defensionis. Neque continebat ea petitio & molitio quicquam quàm propositum defendendi urbem: ita ut non videam, quid Exercitum moverit ad declarandum suam sententiam in literis XXIII Iul. & illi præjudicium in Domibus afferendum. Institi paulò particularius *grandi huic imposturæ*, utpote incudi supra quam cuderunt subsequentes omnes *violentias & illegales accusationes*.

Novis Oratoribus electis, utraque Domus perrexit votare & agere ut Parlamentum: Et primò, Domus Communium revocavit undecim accusata Membra; deinde resuscitavit Commissarios incolumitatis, per decretum utriusque Domus, jubentes illis se conjungere cum Commissariis restauratæ militiæ urbicæ. dataque illis potestas per diversa decreta delectus habendi, & Ductores atque Officiarios constituendi, expediendi arma & producendi apparatus bellicos, ad defensionem utriusque Domus & urbis, adversus omnes invasores: quæ Vota & præparationes ad sui defensionem (innitentia iisdem legibus naturæ, ut exercitus scripta memorant) non fuerunt perrogata aut Exsequutioni tradita, quàm postquam exercitus (novis delectibus quotidie auctus contra statuta Parlamenti) moveret

versus

verſus Londinum, & cum ſummo deſpectu, non obediret Votis & literis utriuſque Domus, quibus vetabantur, intra XXX mill. ab urbe propius accedere. Exercitus, ut rebellioni ſuæ colorem adderet, permonet Oratores & fugitiva membra ad conſultandum & promiſcue Vota ferendum cum Concilio Bellico, formâ Parlamenti, & ſignandum IV Auguſti obligationem ſeu conſpirationem, *vivendi & moriendi cum Fairfaxio & ipſius exercitu:* affirmando, Sententiam ſuam per omnia congruere cum Declaratione Fairfaxii & Concilii ipſius Bellici, qua aperiunt cauſas præſentis ſuæ expeditionis verſus urbem. In qua Declaratione Concilium Exercitus arrogat ſibi ſupremam judicaturam ſupra Parlamentum; & diſtinguit, quibusnam ex utraque Domo exiſtiment, publicam fidem Regni eſſe commiſſam, & quorum conſiliis ſe regi paſſuri ſint in graviſſimis negotiis Regni: proteſtantur contra electionem novi Oratoris à quibuſdam Generoſis Weſtmonaſterii factam: & Parlamentum quod nunc ſedeat, non eſſe liberum aut legitimum, cum per violentiam XXV Iul. ſit oppreſſum, & ſuſpenſum. Statuta & Vota XXVI Iul. facta, aut adhuc facienda à conventu paucorum Dominorum & generoſorum Weſtmonaſterii eſſe inania & nulla, neque quicquam illis deferendum.

Obſerva hîc, non ſolum poteſtatem extra Parlamenti Domos, judicantem de vera eſſentia Parlamenti, ſed etiam ſibi uſurpantem negativam vocem, quam denegant Regi: & præterea Schiſmaticam factionem in utraque Domo colludentem cum illis, & prodentem atque proſtituentem ipſam eſſentiam, honorem, & omnia fundamentalia jura & privilegia hujus & omnium futurorum Parlamentorum, Exercitui rebellium, qui detrectant obedire Dominis ſuis & à ſignis diſcedere.

 Hæc

Hæc obligatio ſeu conſpiratio ita fermentavit Exercitum, ut ſtolidus ipſorum Generalis protinus imperaret militares copias quorumdam Comitatuum accerſi, & movere ſe contra urbem & utramque Domum Parlamenti: licet hæ copiæ non militarent ſtipendiis Parlamenti, & propterea non eſſent ſub Imperio Generalis per ullum Statutum. Sed quid non audeat fatuus in authoritate conſtitutus, præſertim ſi obnoxius ſit hominibus improbis? Miſer! ejus ſtultitia tandiu obſecuta eſt *Cromwelli* & *Iretoni* nequitiæ, ut ipſi jam minimè ſecurum ſit, illi ſe opponere. Comes Eſſexiæ tam opportune obiit, ut multi ſuſpicati ſint aliquid veneficii acceſſiſſe.

Civitas tamen tantopere deſiderabat pacem, ut mitteret diverſis temporibus Deputatos ad exercitum ad illam impetrandam: quam tamen obtinere non potuit, niſi hiſce tandem conditionibus; ut deſererent utramque Domum & accuſata Membra: revocarent declarationem ſuam, jam excuſam & publicatam, dimitterent militiam ſuam: traderent omnia munimenta ſua & vallum exercitui; unà cum Turri Londinenſi, omnia armamentaria & arma; copias ſuas exauthorarent & ejicerent è vallo, amoverent præſidiarios ſuos à Domibus Parlamenti; reciperent præſidium equitum & peditum intra munimenta; opera ſua demolirentur; paterenturque totum Exercitum triumphali modo permeare urbem, ut Domitorem illius & Parlamenti &, ut ſæpe jactant, totius Regni. Quæ ſanè conditiones tales erant, ut illas ab Imperatore Turcarum potuerint impetrare, ſi urbem arctè obſeſſam tenuiſſet.

Quæ omnia derepente & ignominioſe accepta & perfecta, ab Exercitu, qui dimidiæ parti civium haud par erat futurus, ſi concordes fuiſſent: verùm tam copioſe lolium

lium Hæreſeos & Schiſmatis in urbe ſeverant (præſertim inter inopem plebeculam) ut facile maximam partem civium ſibi adjungerent. Gloriantur ſæpe *ſe tranſiſſe militari paſſu* ; *ſine ſpoliis :* reſpondeo ; milites tam paucos & tam malè armatos fuiſſe, ut illud aggredi omnino temerarium fuiſſet.

VI Auguſti 1647. fugitivi Oratores & Membra à Generali in Domos reducta ; armatis militibus omnes aditus & interiora loca Palatii occupantibus, cum nihil eſſet metuendum : iis qui abſentibus Oratoribus ſederant minæ intentatæ: Generali in throno ſedenti prolixè gratiæ actæ; & in poſterum diem gratiæ Deo agendæ decretæ. Atque hîc derepente *Fairfaxius* Generaliſſimus declaratus omnium copiarum & arcium Angliæ & Walliæ,& Conneſtabilis Turris Londinenſis : militibus omnibus pro tam præclara opera navata, unius menſis ſtipendium donatum : prudentiæ Imperatoris relictum, quas excubias Domibus Parlamenti adderet. Ex quibus quivis facile poteſt conjicere, quàm miſera fuerit conditio eorum, qui abſentibus Oratoribus locum ſuum non deſeruerant. Dein Generaliſſimus & Locum-tenens generalis ; totuſque exercitus, magna pompa tranſiêre Londinum, cum apparatu Machinarum &c. Ita ut haud obſcurum eſſet authoritatem omnem in Regno, jam potentiæ armorum ſuccubuiſſe. Locum-tenens Turris Londinenſis ejectus ſine cauſa. Alibi quoque gubernatores ſuis locis moti, licet ea decreto Parlamenti accepiſſent. Militia Londinenſis in tres partes diviſa, ut infirmior eſſet. Vallum disjectum, ut jam Vrbs & Parlamentum invadentibus expoſita eſſent. Plura Membra minis & terrore falſarum accuſationum è Domibus fugata. XI illi accuſati jam ante, cum licentiam abeundi in partes tranſmarinas, à Domo,quidam

& ab Oratore accepiſſent, variis inſidiis excepti etiam in Mari: *Anton.* Nicholls in itinere ſuo in Cornubiam, ab exercitu captus & indigne habitus; & cum Fairfaxius dimittere illum vellet, à Cromwello *Proditor exercitus* appellatus, Vt ſatis liqueret penes quos obſequendi neceſſitas eſſet, & cur tandem Regi illam ademerint. Atque hæc aliaque acta, ut plures Preſbyterianos à Domibus deterrerent & Votorum abſoluti domini fierent. De quarum Domorum, jam ſubjugatarum ab Exercitu prædominante, actis deinceps erit dicendum.

Domini qui abſentibus Oratoribus ſederant, præter unum *Penbrokium* (cujus facilitas ipſum idoneum reddebat cuivis ſocietati) Domo abſtinuerunt, & ſolummodo reliqui facti, qui cum Exercitu conſpiraverant, hi autem miſerunt ad Communes rogantes ut Statuto aſſentirentur, quo omnia acta & decreta facta, à XXVI Iulii ad VI Auguſt. ſequentem, (quo die fugitiva Membra reducta erant) decernebantur inania & nulla *ab ipſo initio.* Quæſtio hæc quinque aut ſex diebus fuit agitata, maxima parte Communium ſemper inclinante in negativam, nec tamen à Dominis ceſſatum, contra privilegia Domus Communium. Factionis quæ conſpiraverat argumenta ducebantur à terrore & neceſſitate, Sollicitator minabatur niſi concurrerent, Dominos honorem Domus ſuæ vindicaturos; ad potentiam armorum recurrendum; omnes obligatos vivere & mori cum Exercitu: à quo extrema quæque exſpectanda forent. *Haſlerigus* eadem dicens, addebat, quorumdam capita demetenda; & vereri ſe, Parlamentum Angliæ ſervare Regnum non poſſe, aliam viam incolumitatis ineundam fore. Exercitui ſatisfieri non poſſe, niſi omnia nulla *ab initio* decernerentur. Ad hæc reſponſum, eſſe hanc appellationem à Parlamento ad Exerci-

tum

tum. Sed nihil profectum, *Henricus Vanus Iunior*, *Ioannes Evelinus Iunior*, *Prydeaux*, *Goudan*, *Mudmay*, *Tho. Scott*, *Cornel. Holland*, easdem spirabant minas. Ad postremam negativam (quæ erat Quinta aut Sexta.) Orator animadvertens majori compulsione opus esse, protulit literas Generalis & Concilii Bellici, quas ajebat se commodum accepisse (quod minus verisimile erat) unà cum Remonstrantia, plena opprobriis & minis in membra quæ sederant Oratoribus absentibus, quæ promiscuè accusabant perduellionis, perfidiæ & infractionis fidei ipsis commissæ: & nisi assentirentur propositis, suo discrimine sessura; & se illos captivaturum, & ut belli captivos, Bellico Concilio judicaturum.

Quis Rex Angliæ umquam tantam Vim intulit fundamentalibus privilegiis Parlamenti, ut denegaret libertatem Votandi liberè, *Ita* aut *Non*. Certe minimus digitus *Iac. Cade* aut *Wat-Tyler* (fuêre hi olim turbones notissimi Angliæ) gravior lumbis cujusvis Regis. Duravit hoc certamen à IX Aug. ad XX Aug. quo die demum illud decretum perlatum est, plerisque Presbyterianorum absentibus, quibusdam in partes transeuntibus aut mutis; non tam en sine aliqua contradictione. Multa interea acta contra communem libertatem & privilegia Parlamenti, quæ consulto jam prætereo, utpote aliàs commodius dicenda. Quale inter præcipua fuit, Secreta examinatio testium instituta adversus plurimos (cujus collegii caput erat *Milo Corbet*) haud dissimilis Hispanicæ Inquisitioni.

Primò in Scenam productæ commissiones signatæ à Commissariis incolumitatis, à Com. *Penbrokiæ*, *Suffolckiæ*, *Middelsexiæ*, *Lincolniæ*, *Baronis Willongby à Parham*, *Mainardi*, *Hollis*, *Phil. Stapleton*, *Wil. Walleri*, *Long*, *Nichols*, *Wil. Lewes*, *Baynton*. Varia crimina objecta à *Corbeto* illo, Hasserigo strenue ipsi auxiliante.

VIII Se-

VIII. Septemb. in Com. *Suffolcke*, *Lincoln*, *Middelsex*, Barones *Barckley*, *Willongby*, *Hunsdon*, & *Maynard* crimen læsæ Majest. intentatum nomine communium Angliæ, ob bellum motum contra Regem, Parlamentum & Regnum. Penbrokius hinc omissus. Iohannes Evelinus missus cum hac accusatione ad Dominos: & accusati Apparitori Domus in custodiam traditi. Atque ita Domini qui conspiraverant cum exercitu, Domum soli pro libitu obtinuerunt. Deinceps & Major Londinensis, quidam Aldermanni & Cives correpti per Inquisitorem generalem Corbetum, & sine omni ordine Iudicii, imo contra privilegia Civitatis atque adeo omnium incolarum Angliæ, missi in Turrem Londinensem: idque jussu paucorum Dominorum, quibus ne quidem ulla Iurisdictio in Communes per Angliæ Leges convenit. Neque ulla extant exempla quod Domus Parium, umquam quicquam tale usurpaverit, nisi ex speciali commissione Regis ab ipsis Communibus instanter rogati.

Mense dein Septembri agi cœptum de copiis militaribus: lecta in Domo Communium sententia Fairfaxii & Concilii Bellici: nimirum in Hiberniam mitti oportere sex millia peditum & bis mille quadringentos equites, è supernumerariis copiis, quæ nullam partem exercitus faciebant: in Anglia retineri octodecim millia peditum & supra octo millia Equitum; illos octo denar. his duos solidos in dies singulos pro stipendiis ordinariis constitutis. Tenuit hæc deliberatio aliquandiu Independentibus & Presbyterianis dissidentibus & diversas rationes afferentibus: sed Independentes vicerunt.

XXIV demum Decemb. 1647. Vtraque Domus per Commissarios misit Regi (qui tum in Insulæ Vectæ arce *Carisbrooke* captivus detinebatur) quatuor Schedas (Anglis

glis *Bills*) quas ut Acta Parlamenti probari petebant, & propositiones aliquot quibus assentiretur: quæ excusa visuntur unà cum Maj. suæ Responsis, pauca tamen dicenda de duabus Schedis. 1. decretum de Militia terrestri & maritima in Regnis Angliæ, Hibernia, Wallia &c. licet tantum loquatur de xx annis; spoliat tamen Regem, ejus hæredes & successores potestate in Militiam, in perpetuum, sine spe recuperandi per abrogationem decreti quod numquam futurum est in illius aut illorum potestate. Nam Primò dicitur: *Neq; Regem neq; ejus hæredes aut successores aut quemquam alium, usurum ulla potestate supra Militiam in terra aut mari, sed eos solum qui agent, per authoritatem & approbationem Dominorum & Communium.* Id est, Viginti aut triginta Commissarii Status, quibus Domus hanc fidem committent (nam fundamenta hujus Commissionis jam tum ponebantur, licet tantum aliquantò post fuerit stabilita.) Secundò vetatur: *Regi, ejus hæredibus & successoribus* &c. *post exspirationem* xx *annorum, exercere* ullam dictarum Potestatum, extra consensum dictorum Dominorum & Communium, & in omnibus casibus, in quibus dicti Domini & Communes declarabunt salutem Regni sitam esse, post exspirationem xx annor. & decernent delectus &c. aut tributa &c. si Rex non consentiat ejusmodi decretis intra limitatum tempus, decreta illa tunc habitura vim Actorum Parlamenti. En hîc fundamenta jacta, statuta utriusque Domus æquandi Actis Parlamenti, si hoc concedatur in uno casu, arripietur in altero, atque ita hi subversores Religionis, Legum, & Libertatum, usurpationem suam vertent in legalem Tyrannidem. Secundò, dat utrique Domui illimitatam potestatem delectus habendi, & duces eligendi, quales volent. Tertio & potestatem tributa &c. exigendi à quibusvis & quovis modo.

Secundò: statutum *de transferendo utramque Domum ad*

alium aliquem locum &c. factiosis in utraque Domo & Exercitu dabit facultatem domos transferendi in aut prope Castra; ubi ii qui detrectant cum illis conspirare neque commodè neque tuto poterunt sedere.

III Ianuar 1648. In Domo Communium deliberatum de Regis responsis ad illas schedas & propositiones. Atque hîc *Thom. Wrothe* consueta sua grandiloquentia dixit: *Bedlem* (ea est domus recipiendis fatuis Londini destinata) convenire furiosis, sed *Tophet* Regibus: Reges nostros superioribus annis se gessisse ut Bedlemitas humilem suam petitionem tres partes habituram.

1. Regem captivum includendum in aliqua Mediterranea arce sub præsidio.

2. Conscribere articulos ad Ipsum accusandum & in judicio postulandum.

3. Rejicere Illum & constituere Regnum sine Illo. Non curare se quod regimen adstruant, modò non sit *sub Regibus aut Diabolis*. Dein Commissarius Generalis *Iretonus*, (visus proferre sententiam Exercitus sub notione multorum millium piorum, qui vitas suas devoverant ad subjugandum inimicos) ad hunc modum locutus est: Rex denegavit incolumitatem & protectionem populo suo, rejiciendo quatuor schedas; subjectionem populi tantùm subordinatam esse protectioni Ipsius: hac denegata, posse & obsequium denegari & Regnum stabiliri sine Illo, an hoc jam agi, post tam longam patientiam, ut deserantur fortes illi viri, qui sine regressu se devoverunt ultra quàm poterant, & qui Parlamentum non sunt deserturi, nisi ante ab illo deserantur.

Post longiorem disceptationem, cum res jam vergeret ad Quæstionem, accurrit Cromwellus cum extremo agmine, & laudato valore, bono affectu & pietate exercitus

tus, arguit. Expectari nunc, ut Parlamentum administret & defendat Regnum ſuis viribus & conſiliis, & non perſuadeat amplius populo incolumitatem & regimen exſpectare à viro obſtinato, cujus cor Deus induraverit. Eos qui hactenus Parlamentum defenderunt à tot periculis ſui ſanguinis expenſa, porro fideliter & fortiter tuituros contra quoſvis opponentes. *Nolite committere*, inquit, *negligendo veſtram & Regni ſalutem (in qua & ipſorum involuta eſt) ut opinentur ſe proditos, & deinceps relinqui furori & malitiæ irreconciliabilis inimici, quem ipſi veſtra cauſa vicerunt, Vnde experturi ſint futurum ejus regimen inſupportabile & plenius vindicta quam juſtitia: ne deſperatio illos cogat incolumitatem quærere ab aliis mediis, quam à vobis. Quam exitioſa autem ea reſolutio illorum futura ſit vobis omnibus, horreo cogitare & vobis ipſis judicandum relinquo.* Obſerva quod ſub finem Orationis manus imponeret capulo gladii quo cinctus erat. Prima quæſtionum propoſita: *Vtraque Domus deinceps nihil referet ad Regem aut illi ſe applicabit.* Domus Communium ita diviſa fuit ut CXLI affirmarent, XCI negarent; atque ita affirmativa obtinuit; cætera tria Vota facile ſecuta; quæ videre eſt impreſſa.

Cum autem membra in Domo Communium concluſa fuiſſent ab hora nona matutina ad ſeptimam veſpertinam, fores apertæ, & permiſſi exire qui vellent, quo factum, ut multi Preſbyterianorum deſcederent, opinantes conventum ſolvi: verùm ſtatim (cum Domus jam infrequens eſſet) reſtauratum votum de Commiſſariis incolumitatis in Domo derbiæ, III Ian. 1647 factum, & aliquot deputati illi adjuncti.

XIV Ian. poſt longam diſceptationem ſtatutum, ut *Lewis dives* & *Iohn Stowell* equites & *David. Ienkins* ut proditores ſiſterentur & accuſarentur coram Banco Regis ut

 vocant,

vocant, (quod est supremum Tribunal criminale) verùm Sollicitator, cui hoc munus demandatum erat haud ignarus *Ienkins* magnum esse Iurisconsultum, & non audens se cum illo committere, prætexens errorem in diei dictione remisit illum ad Parlamentum, accusandum coram Dominis, ad quorum jurisdictionem provocaverat: atque ita ignominiam à se derivavit in Domos. Hora jam erat duodecima & multi Independentium clamabant, *Surgamus*, *surgamus*: Presbyteriani itaque credentes omnia jam peracta esse, plurimi eorum discesserunt ad prandium, verùm Independentes perstitêre, & jam opportunum tempus rati, proponunt, literas derepente mittendas ad Fairfaxium, ut convenientem numerum militum mitteret in præsidium Albæ-Aulæ, & equestres copias in Equile Regis. Dominorum consensus haud petitus, sed literæ statim scriptæ & missæ.

Observa autem copias illas jam in itinere fuisse antequam hoc Votum perferretur. Adeo omnia fraudulenter gerebantur.

xv. Ianuar. Declaratio missa ab Exercitu, quâ gratias agebant Parlamento pro quatuor illis Votis contra Regem, & promittebant, *se victuros & morituros cum Communibus, eosque contra omnes adversarios defensuros*. Multi interea Dominorum valde fervidè disputârunt contra hæc Vota; ita ut Domus illa in duas partes æquales esset divisa (intererant autem Domini omnino viginti) verùm hæc declaratio Exercitus, & inexpectatum præsidium inductum in Albam Aulam & Equile Regium, lancem depressit, ita ut hæc Vota perferrentur, addita tantùm brevi præfatione, quæ nihil ad rem faciebat; cui & Communes assensum præbuêre. Et continuò circa horam duodecimam, cum consessus esset valdè infrequens, Dionysius Bon-

Bondus movit, *ut quicunque deinceps disputaret contra quatuor hæc Vota, aut alios ad hoc faciendum incitaret, in carcerem conjiceretur; & bona illius sequestrarentur.* Dominis quoque ab Exercitu gratiæ actæ. Hæc Vota generatim sinistre accepta, & hominum animos variis suspicionibus impleverunt: nec facile perspiciebant, quam tandem regiminis formam hi Factiosi essent electuri, Rege ad hunc modum abdicato; & præsagiebant *novum Bellum:* quod haud frustra credebant Independentes quærere, ut hoc prætextu retinere possent exercitum, & tributa pro libitu imponere ad illum alendum: sed illi prævenientes accusaverant diversa membra Domus & cives Londinenses quod novum bellum præpararent, cùm tantum delectus habuissent ad seipsos defendendos.

Primores autem Independentium, ut causas horum Votorum populo palam facerent, deputârunt aliquos, qui inquirerent in Regis conversationem & errores illius in regimine, eosque per declarationem publicarent: in qua ipsi objecerunt longè gravissima crimina, Patris sui cædem, Rupellæ exitium, Rebellionem & homicidia Hibernorum, quæ post maturam discussionem in Domo, à Presbyterianis plurimum fuêre mitigata. de hac autem declaratione hoc solum dicam: illos nihil novi attulisse, quod non ante publicaverunt, per partes; post quod tempus ipsi sumpserunt, & alios sumere præceperunt, Fœdus nationale: in quo promittunt, se defendere velle Regis personam, coronam & dignitatem, ad conservationem Religionis, Legum & Libertatis: & propterea solummodo eadem reponere, ut argumenta abdicationis Regis, sapit magis perversam intentionem, quàm justitiam. Non pergo ulterius in censura hujus declarationis, ne, sicut illi hac imbecilli accusatione Regem potius justi-

ficarunt, ita ego despiti defensione ipsi injuriam faciam.

Populus non minus improbabat hanc declarationem quam ipsa Vota, quare Orator xxiv feb. valde seriò protulit literas è Licestriæ Comitatu scriptas à *Thoma Haslerigo* (Arthuri equitis fratre) quæ narrabant; quendam *Mr Smallingh* deputatum Leicestrensem, affirmare circiter viginti ab hinc annis, cum causa ageretur inter Comitem Bristoliæ & Ducem Bukingamium, de medicina præsumtuose exhibita à Duce Regi Iacobo; hunc *Smallingum* excepisse multorum testimonia, & porrò plures testes examinaturum fuisse nisi Rex mandâsset supersedere & depositiones sibi tradi: quod & fecerit: custodisse interea præcipuas notas, dubitante quid post illa adhuc posset accidere in re tanti momenti. *Henric. Mildmay* eq. movebat, ut *Smallingus* accerseretur & examinaretur à Commissariis qui declarationem illam conceperant, se Presbyterianis annitentibus, placuit ut coram Communibus in consessu interrogaretur. *Smallingus* venit, & exhibuit quidem Regis mandatum, sed nullas notas; & ita hæc Chimæra disparuit. Quis novit quid Commissarii illi facturi fuissent? Liberet nos Dominus ab ejusmodi clandestinis examinationibus, præsertim cum fiunt ab infensis partibus. III Caroli hæc causa ventilata fuerat & examen institutum contra Ducem, nec ulla mentio facta intoxicationis aut cædis R. Iacobi; appellabatur tantum tunc, *actio summæ præsumtionis & periculosæ consequentiæ in Duce:* neque erat vel minima reflexio in R. Carolum; sed nunc quia R. Carolus dissolverat illud Parlamentum, factio Independentium satagebat suspicionem movere contra Regem de obitu Patris: cum accusatio Ducis Buckingamiæ, III Caroli, contineret septem aut octo capita quorum singula potuerint Regem movere ad dissolvendum illud Parlamentum.

Hæc

Hæc desperata consilia (dishonorandi Regem, & reddendi illum inidoneum ad regendum, destruendi illius Personam, coronam & dignitatem & Monarchiam exstirpandi) capta erant, ut Primores Parlamenti & exercitus, qui regiam authoritatem jam usurpaverant, si non possent expurgare Domos, easque in totum Independentes facere (de quo jam pene desperabant) illam traderent in manus concilii Status in Domo derbiæ & Principum Exercitus. In quem finem machinantur illorum Commissariorum numerum augere & suspendere Parlamentum: Presbyterianos dimittere in suas provincias ut si ibidem tumultus orirentur (qui propter extorsiones valde metuendi erant) illi in culpa fuisse viderentur; atque ita facilius è Domo everri possent, si non è vita; aut saltem bona eorum sequestrari; nam cum regiis partibus parum admodum sit reliquum, aliunde novæ copiæ quærendæ quæ insatiabili eorum avaritiæ satisfaciant: donec & se mutuo devorent; sunt enim jam divisi in *puros Independentes & mixtos:* Factiosi siquidem hi sitientissimi auri & sanguinis, instar Harpyiarum, si cibus defecerit, se mutuo invadent. Domus autem non convenient nisi semel in anno ad mensem unio aut alterum, ut approbent quæ Concilium illud derbiense, & conciliabulum exercitus dictabunt: & ut rationem reddant prædominanti factioni, quo pacto se unumquodque membrum in sua Provincia gesserit. Ita loco unius Regis, viginti aut triginta habituri sumus Tyrannos principales, & totidem subordinatos; quot ipsis placuerit rebus agendis præficere sub ipsis; cum ferreo jugo exercitus, ut nos arbitrario suo regimini mancipatos teneant.

Non obstantibus hisce quatuor votis, Grandes hi retinebant adhuc in Exercitu *Asburnkamum* & *Barckleyum*: mitte-

bant-

bantque interea diverſos converſos & perſonatos emiſſarios ad Regem, qui fingentes ſe muneribus impetraſſe aditum illum, ſe illi inſinuarent & falſis novis & deceptricibus argumentis conſtantiam Regis labefactarent & perſuaderent quatuor illa dethroniſantia Vota probare (nam uſurpatores hi ſupremæ authoritatis ſtudebant armatam & violentam ſuam tyrannidem, in legalem mutare) aut ſaltem ſe declarare contra Scotorum ingreſſum in Regnum. Quo alterutro facto & debilitaret amicos ſuos, qui ſatagunt aureas habenas regiminis hiſce Phaëtontibus eripere & illi reſtituere; & ſe atque poſteritatem ſuam regno exueret in perpetuum: & ab illis circumduceretur pro libitu & coronaretur *ludibrio Coronæ* ſtipulis & ſpinis. Quis enim poteſt imaginari, viginti illis annis abſolutis, uſurpatores hos depoſituros quod tam injuſtè, & contra omnes leges Divinas & humanas, & contra proprias declarationes, juramenta, fœdera, extorſerunt? aut quis poterit aut audebit illis hanc potentiam eripere, cum in conſuetudinem verſa fuerit? populi ſpiritibus fractis per habitualem ſervitutem; numeroſo exercitu & præſidiis undique incumbentibus, omnibus tribunalibus occupatis à corruptis judicibus; qui per coactas interpretationes Legum, ſanguinaria exempla ſtatuent in omnes bonos patriotas, qui auſi fuerint ſe huic Tyrannidi opponere? qui potuerunt reperire chalybem ſatis acutam ad incidendam Cap. *Barleyi* cervicem, quia tentaverat Regem liberare è manibus rebellis Exercitus, qui neque obſequitur Regi neque Parlamento, facile invenient aurum & argentum, quo corrumpant omnes Iudices, quos promoturi ſunt ut propoſitis ipſorum inſerviant. Sed ſperandum eſt illum habere plus regii & humani, quàm ut ſuorum principiorum obliviſcatur, ut rurſus impingat in eundem

la-

lapidem, eidemque scopulo hæreat ad Sirenum cantum: gnarus se habere filium in libertate, qui injurias suas possit ulcisci, omnes Principes Christianos fœderatos, maximos Angliæ & Scotiæ suos agnatos, & populum generatim (cujus summum studium fuit conservare Leges & libertates, & tueri Parlamentum ne armis subjugaretur) indignabundè intuentem hos seductores, qui per gradus insensibiles & plurimas fallacias ipsum longius perduxêre, quàm intenderat, non *ad defensionem Religionis, Legum & Libertatis*, sed ad erectionem *Schismatum*, *Commissariam Legem*, *Martialem legem*, *accusationes coram Dominis*, *& illimitatam servitutem*.

Confido autem Factionem hanc desperare se quicquam impetraturos à Rege, qui instar scopuli, *mediis tutissimus undis*; quidquid dicant in contrarium, qui ab initio mendacia refugium suum fecêre: quod cum Rex prudenter animadvertisset, missionem ad utramque Domum destinavit (per viam præventionis) quæ tradita fuit à D. Lauderdalio, deputatorum Scotiæ uno; quæ tria capita continebat.

1. *Se invitum abductum ab Holdenby.*

2. *Vt tuerentur honorem & privilegia Parlamenti.*

3. *Ne crederent ulli missioni, ut venienti à se, quandiu esset in arcta custodia Exercitus, sed solum crederent iis quæ accepturi erant è proprio suo ore.* Grandes illi jam diu fefellerunt Regnum, & nuper denuo tentârunt fallere urbem, sed frustra. Verùm Rex jam sæpius ab illis fuit deceptus, & cum illum in arcta custodia teneant; fortassis illi persuadere conabuntur ad salutem illius facere, ut adhuc semel se decipi patiatur: Quapropter (non obstantibus tot machinationibus, ad eradicandum Monarchiam, deponendum Regem ipsiusque posteros, & usurpandum illius potestatem; in quem

finem illum & omnes suos, innumeris calamitatibus & opprobriis obruerunt:) post jam editam declarationem contra Regem, desperata ipsorum conditio permovit illos denuo clanculum cum Illo agere & conferre, licet illa quatuor Vota pœnam perduellionis, contravenientibus minentur.

Sed *Cromwello* tam naturale est prodere, quàm falso accusare, protestari & mentiri. Est enim Proditor in superlativo gradu, ita ut leges illum nequeant coërcere. Tribumus militum *Lylburnius*, accusavit illum multarum proditoriarum actionum, coram pleno consessu Communium, quas & recepit in se probare; verùm, quasi *Cromwellus* esset proditor *cum Privilegio*, Domus Communium (sub armatis illius præsidiis constituta) non ausa fuit cognitionem suscipere. Verùm Romanus Tribunus rectè dicebat Scipioni Africano (apud Livium) *Qui jus æquum ferre non potest, in eum vim haud injustam fore.* Vt concludam, *Cromwellus* nuper Farnhami privatim collocutus est cum *Hammondo.* Comes Suydthamptoniæ rogatus ut tractaret cum Rege, oblato utriusque Orationis Warranto. Capitaneus quoque *Titus* in gratiam receptus & ad hoc adhibitus.

Deputati Scotiæ v. aut vi Ian. 1648. miserant literas ad Domum Communium; in quibus, facta mentione Votorum, poscebant sibi exponi: Vtrum Domus, per Vota sua, *quod nemo omnino præsumat facere aut recipere ullam applicationem aut relationem, ad aut à Rege; etiam velint Scotos à Rege arcere, atque illum incapacem reddere ad perficiendum actus regiminis erga eos.* Inter disceptandum, *Independentes* vocabant in memoriam, antiquius Votum, quo statuebatur, *Scotos ad Regem admitti posse:* contra quod allegabatur, *postrema hæc Vota, generaliter facta, sine ulla exceptione, superius illud Votum abrogare.* Postremò per interpretativum Votum con-

conclusum fuit, *Quod non obstantibus quatuor posterioribus Votis, prius Votum, quo Scoti ad Regem admittebantur, adhuc valeret.* Observa hoc factum quatuor aut quinque dies postquam deputati Scoti se jam parâssent ad reditum in Scotiam.

Alteræ literæ agebant de 100000 lib. quæ per contractum debebantur Scotis à Parlamento Angliæ: quarum 50000 lib. per assignationes solvendæ erant diversis Scotis, qui nummos impenderant ad maturandum Scotorum exercitum ad nostrum Concilium, quorum 10000 lib. solvendæ erant Comiti Argylio. Hîc, *Hen. Mildmayus*, longam orationem habuit, in laudem Argylii, inquiens, *Illum & illius factionem, & clerum Scoticum, solos esse qui in Scotia Anglicam factionem sustentârint, & magis nobis amicos fuisse quàm reliquam Scotiam: quare suadebat, ut Argylio istæ* 10000 *lib. solverentur & reliquæ mutuæ retinerentur, ad* VIII *per centum.* Continuo tota Independentium turba, cum magno zelo & pauca prudentia, pedibus ibat in hanc sententiam, donec moderatiores obviam irent, suggerentes quantam ignominiam & periculum allaturi essent amico suo, & expostituri illum suspicioni. Post illa conclusum, mittere quatuor Communes & duos Dominos in Scotiam; ut Deputatos cum mandatis: Mittere omnes Independentes, haud acceptum fuisset, itaque duo Presbyteriani missi (quorum unus delibutus dono 1000 lib. & officio, antequam auderent illi fidere) & cum ipsis duo concionatores *Mr Hearle* & *Mr Marshall.*

XXIV Feb. deliberari cœptum ex parte de Responso ad declarationem Scotorum; in qua disceptatione Nationale fœdus parvi factum à multis & appellatum *Almanach extra datum: Nat.* quoque Fiennes in arguendo contra illud, dicebat clausulam illam in Fœdere (*ad defendendum Regis*

personam, coronam & dignitatem &c.) nequaquam posse consistere cum IV. Votis; *de nihil amplius referendo ad Regem* &c. ad quæ à nonnullis responsum fuit, *velle ergò se Vota illa omittere, & fœderi Nationali adhærere.*

Circa principium Martii, data Col. *Sydenham* & *Byngham* 1000 lib. singulis, in partem stipendiorum ipsis debitorum; rationibus illorum nondum subductis. D. *Borghill* 2000 lib. Mr *Fenwick* 500 lib. pro damnis toleratis. Mr *Millington* 2000 lib. pro damnis. Col. *Ven* 4000 lib. licet moneretur, par fuisse ut ante rationem redderet contributionum, spoliationis regionis circa Windsor, & direptionis supellectilis Regiæ. Mr *Pury* præter 1000 lib. officium quantivis pretii; & filio ejus 100 lib. per annum; omnibus Independentibus.

VII. Martii *Olivero Cromwello* donatæ è terris Marchionis Worchestriæ 2500 lib. annuæ: quæ ut fertur, valent 5000 aut 6000 lib. per annum. Vides, licet Reg. Carolum haud fecerint gloriosum Principem, ut promiserant, tamen *Oliverum* fecerunt tam magnum & gloriosum Regem, quam umquam fuerit *Ioannes Leydensis:* Vt mirari non possis eos conspirare ad retinendum Exercitum, tam ut tueantur liberalitates has, quàm capita sua.

IX Martii, Domini miserunt ad Domum Communium, rogantes ut probarent obligationem illam Membrorum quæ fugerant ad Exercitum, qua voverant, *se victuros & morituros cum Exercitu.* Disceptatum tota illa die usque ad septimam vespertinam, & tunc quæstio proposita; *An Domus probaret dictorum membrorum subscriptionem ad obligationem Exercitus?* Centum affirmabant, XCI negabant. Observa primo, Mr *Sollicitatorem, Hasterigum* & plures alios, cum viderent difficulter perferri posse, cœpisse longis suis gladiis denuo pugnare: & quidam ajebant, *satisfaciendum tam*

tam illis qui extra erant (puta Exercitui) *quàm qui intra, alioqui rem discrimine non carituram.*

Secundò; eorum membrorum de quibus agebatur XL interfuisse huic deliberationi, & tulisse sententiam in propria causa: & erant quoque multi qui non audebant ferre negativam. Tertiò, multos Presbyterianorum jam excessisse è Domo, quia serum erat; Quartò, hanc obligationem jam ante semel atque iterum missam fuisse à Dominis ad Communes, sed rejectam: & nunc rursus obtrusam à Dominis, qui nolebant acquiescere, contra privilegia Domus Communium. Quintò; approbationem ita surreptitiè acceptam, parem esse petitioni indemnitatis ante convictionem, quæ secundum Leges est instar confessionis criminis. Sextò Agitatores fatentur: *Hanc Obligationem missam ad Communes, ut tentarent temperamentum Domus, quæ si non probâsset illam, conclusum fuisse in secreto Concilio, confugere ad arma, & novum impetum facere in præcipuos opponentes.* Siquidem agnoscunt, se tantum regnare, per vim, *& Domum Communium haud diutius pro sua agnoscere, quàm jugum patienter ferat* &c.

Postremus conatus fuit, omnium interesse, in Domibus, urbe, Exercitu, unire: In quem finem *Cromwellus* (gravissimus; vilissimus & maximè ridiculus Tyrannus, eorum, sub quibus umquam nobilis hæc nostra Natio gemuit) Orationem in Domo Communium habuit: ad quam responsum fuit, *Membra electa esse à populo ut promoverent Interesse commune*, id est commune bonum, *salutem & Libertatem populi: & siquis habeat aliquot peculiare Interesse excentricum ab illo, non esse idoneum qui sedeat in illa congregatione & mereri ut vocetur ad strictam rationem fidei commissæ reddendam.* Observa interim, molitionem hanc conjungendi hæc tria Interesse, comparatam fuisse, ad sustentandam

potentiam eorum qui in Parlamento, urbe & Exercitu dominabantur; nam in tribus illis vulgaris multitudo, & modeſtiores atque honeſtiores tantum ſunt ejuſdem conditionis cum cæteris: Parlamento ferente authoritatem, Exercitu gladium, Vrbe Marſupium. Sed placuit Deo largiri Vrbi tantam prudentiam & integritatem, ut cum VIII Aprilis 1648 *Cromwellus* & illius Socii objicerent hanc tentationem in Senatu urbico: Vrbs jam cautior facta, quàm primi noſtri parentes, rejiceret ſerpentem & illius ſubtilitates; ita ut *Cromwellus* irritatus hac repulſa, ſollicitatorem ſuum *Gloverum* interrogaret, *qua authoritate obtuliſſet illis reſtitutionem Turris & militiæ, & relaxationem Aldermannorum accuſatorum?* qui reſpondit, *ſe hoc feciſſe ipſius authoritate*, & protulit *Warrantum* ad hunc finem ſignatum à Fairfaxio, Cromwello, Sollicitatore & *Henrico Vano* juniore; quod *Cromwellus* qua eſt impudentia, arreptum retinuit.

Cromwellus, tentaverat jam ante Civitatem per agentes ſuos *Gloverum* & *Watkins*, & invenerat illam ſibi renitentem: quapropter (non ſolum præcipitis ſed & implacabilis malitiæ) cum conſilio Commiſſariorum Domus derbienſis, rationem inivit cum Schiſmatico D. Majore *Warnero*, qui ridiculum illum tumultum concitaverat, die natali Domini ob roſmarinum & laurum; quique electus fuerat à Parlamento, extra ordinem ad promovendum Machinamenta factionis) & cum Locum-tenente Turris, qua urbem commoverent, atque unde occaſionem opportunam ſuis molitionibus arriperet. Cumque animadverteret cives minus opportunos ſuis inſidiis; Apprenticios invenes provocare ſtatuit ad temerarium quid agendum; è quo occaſionem nanciſci poſſet toti urbi inſultandi.

IX Apri.

IX Aprilis, die Dominico, cum plures Apprenticii, ut moris est, luderent in *Moore fields*, Major mittit Capitaneum *Galeum* (unum novorum Capitaneorum, qui fugerat è prælio ad *Newbery-Marsh* & absconderat se in fossa, ut D. *Whartonus* in prælio ad *Keynton*) ut illos inde fugaret, cum 50 aut 60 urbicis militibus & non pluribus, (quo magis animaret pueros ad resistendum illi) qui contemtim illos interrogans, *quid ibidem agerent?* quidam eorum responderunt, *se nihil mali facere, tantum ludere, & siquidem omnia festa essent abrogata, non habere se aliud tempus quo se recrearent*. Capitaneus insolenter imperavit, *ut discederent*; illi autem responderunt; *illum non habere authoritatem ad hoc imperandum*, & pergebant ludere: Capitaneus mandavit sclopetariis ut sclopeta sua excuterent in eos: quod cum non facerent, ipse arripuit sclopetum & explosit in illos, ut & alii duo aut tres Schismatici sclopetarii, & occiderunt (aut ut ajunt schismatici, vulnerârunt tantùm) unum illorum: ad hæc cum pueri magnum clamorem excitâssent, plures accurrerunt, & lapidibus atque stipitibus disturbârunt milites: & cum vexillo eorum essent potiti, pueriliter ovantes, & ut erant inermes, moverunt versus Equile Regis; cum subitò turma equitum (ad id jam ante parata) illis obviam venit & facile illos fugavit, *Cromwello* ipso animante equites, ut nullis parcerent, neque viris, neque fœminis, neque pueris. Tota illa nocte se Apprenticii conglobatos tenuerunt in urbe, clauserunt portas, sed nullos excubitores apposuerunt; ut satis appareret, tantum esse temerariam & inpræmeditatam puerorum vesaniam, non consilium virorum: quantumvis Independentium factio in Domo Communium factum valdè exaggeraverit; ut colorem quæreret subsecuturæ crudelitati & rapinis in urbem. Die

Lunæ

Lunæ mane Fairfaxius misit validas copias in urbem, quæ impetu facto in puerilem hanc turbam, fugarunt & cæciderunt multos, etiam fœminas prægnantes, & alios: qua se inferebant, vociferantes, *Cuculi! continete vos ædibus*; & obvios quosque vulnerantes: *Cromwello*, (qui postremum agmen ducebat, satis tutò, cum primum agmen jam plateas securas fecisset) inclamante ut urbem incenderent. Ohe *Oliveri*! quàm barbarus *Ioannes à Leyda* es factus? Ohe Londinum? quàm miserum Monasterium es futurum? denique miseros & inermes hos pueros fugârunt in *Læden-Hall*, plures eorum captivârunt, nemine civium prodeunte aut se movente, sed militibus permittente sanguinarium & puerilem de illis triumphum, qui jam carcerati sunt in Alba Aula. Hæc est verissima historiæ series, non obstante prolixa & mendaci relatione Aldermanni *Foukes*, ad Communes. Qui vir, miseris hisce temporibus satis lautè sibi providit, & plurimum publicæ pecuniæ detinet; & cum rationes suas Commissariis rationum offerret, voluit illas dare sub jurejurando, (ut ab aliis fiebat) allegans *Magnam Chartam, quod nemo teneretur se ipsum accusare*. Videtur sibi conscius fuisse alicujus facti, quod examen jurisjurandi ferre non poterat: sed est unus Piorum, & propterea *omnia Mundi bona sunt ipsius*. Domus Communium (hac occasione) donavit militibus ob hæc fortia facta 1000 lib. & decrevit 1000 ped. & 100 equites ad præsidium Turris Londinensis: præsidiariorum numerum in Alba aula & Equili Regis augeri: cathenas in urbe à postibus revelli; & deputatos Iudices ad plures pueros legaliter occidendos. Quin & dies constitutus plublicæ gratiarum actioni. Non enim pudet hos Sanctos, sanctum Dei nomen profanare impiis devotionibus, ut colorem addant suis molitionibus.

Baro

Baro *Inchiquinus*, præſes Munſteriæ in Hibernia, & generalis ibidem exercitus, longo tempore impetitus fuerat ab Independentium factione. *Lyſleus* (qui muneri illius inhiabat) *Iohn Temple*, *Cromwellus*, *Broughillus*, *Arthurus & Adam Loftus*, *& alii*. Strenuè hoc egerant, impediendo omnia ſupplementa pecuniæ, apparatuum bellicorum, commeatuum, veſtium: nitebantur enim turbare & diſſolvere illius exercitum, ut liceret mittere Schiſmaticos ſuæ factionis, qui dominarentur ibi, ſicut illi hîc, & Hiberniam ſervarent ad refugium Sanctorum: atque ut hoc facilius perficerent, miſerant multos emiſſarios, eoſque illi commendârant, ut eſſent officiarii in illius Exercitu. Quod cum illis non ſucceſſiſſet, ediderunt ſcandaloſos Articulos contra illum, & infinitis modis illum provocârunt, ut incitarent illum ad faciendum, quod falſo accuſabant jam feciſſe. Verùm multa fortia illius facta poſt publicationem horum Articulorum, mendacii arguebant ejus adverſarios & confutabant omnes eorum calumnias: denique (ſub prætextu mittendi ſupplementum militum) nitebantur illum intercipere & captivum abducere: ita ut paſſus fuerit omnes convulſiones, quas falſi amici & malitioſi inimici poſſent infligere. Poſt illa (quo magis ſecretò res gereretur) miſſi tres Commiſſarii in Hiberniam, qui in actiones illius inquirerent: verùm (quaſi ex compoſito res geſta eſſet) cum Commiſſarii Briſtoliam veniſſent, circiter XII. apoſtatæ officiarii illius Exercitus, illis occurrentes, ipſos retrò duxêre. Hi feſtinârunt ad Parlamentum ante Commiſſarios; & XIII Aprilis Domui Communium retulerunt: Baronem Inchiquinum, ab expeditione in Comitatum Kerryæ reverſum, hos officiarios vocâſſe in cubiculum ſuum, iiſque dixiſſe, *ſibi propoſitum eſſe ſe declarare contra Exercitum*

ercitum & Independentem factionem in Angliâ, qui Regem ut Parlamentum detinerent sub violentia: se velle stare pro libertate Regis & Parlamenti, & libera collatione ad Pacem constituendam: exspectare se, quod omnes officiarii ipsius conspirarent cum ipso, ad tam honorabilem conatum: sed petere se ut præstarent juramentum taciturnitatis, antequam cætera ipsis aperiret. Ipsos respondisse: *se non posse jurare antequam intellexissent, an salvâ conscientia possent servare: Se velle fideles esse Parlamento.* Inchiquin. *Ita & ego fui & ero: sed ne ludite me ambiguis verbis. Num intelligitis prætensum hoc Parlamentum?* dixisse illum præterea; se correspondere cum Presbyterianis in Anglia & Scotia, tam in Parlamento, quàm extra: non dubitare se quin conatus sui bene sint successuri; sin contra, bonas conditiones impetraturum sibi & suæ parti. Se pacem velle facere cum Barone *Taffio:* & nôsse se, Independentes Angliæ in eo esse ut tractent cum *Owen-Roë-Oneal*, viro ipsis simillimo, & qui studeat bellum alere. Cum autem refutarent, se cum ipso conjungere, dimissos esse in Angliam. Eadem die & literæ *Ioh. Crowtheri* Vice-Ammiralii maris Hibernici, lectæ in Domo Communium, in eandem pene sententiam, licet non ita amplæ, quibus perscribebat, *se pene omnes portus Baronis Inchiquini navibus obsessos tenere.*

Continuò *Allenus* aurifex movit, quandoquidem Baro Inchiquinus declarâsset, se correspondere cum Presbyterianis in Parlamento, antequam agerent de inimicis foras, explorandum esse qui essent inimici intra Domum, adigendo omnes ad aliquod fœdus, obligationem aut protestationem &c. Et *Cromwellus* infit, siquidem crastino mane disceptandum erit de hoc negotio, author essem ut ii, qui contrariis argumentis conabuntur actionem producere & retardare Processus, nigro carbone notentur: cui responsum fuit, hoc tendere ad tollendum libertatem

tatem opinandi quæ eſt *anima* Parlamentorum & omnium conſultationum, & deſtructio ipſius eſſentiæ Parlamenti.

XIV Aprilis, ſuggeſtum fuit, Bar. Inchiquini filiolum octo aut novem annorum, Thiſtelworthæ Scholam frequentare, hunc obſidis loco in Turri cuſtodiendum. Verùm reſponſum fuit, neminem poſſe dare obſidem: oportere obſidem dari ſub publica fide & quadam ſtipulatione, & ita recipi, mutuo conſenſu: iniquum eſſe puerum puniri ob Patris delictum: nihilo ſecius miſſus fuit in Turrem. Baronis Inchiquini commiſſio [redacted] ipſe perduellis declaratus: licet nemo [redacted] examinatus, aut quiſquam in [redacted] ad inquirendum: Capitalis autem illius inimicus *Liſlejus* in locum ejus ſurrogatus: & fugitivi illi officiarii remunerati, quaſi acceptiſſima nova attuliſſent. Poſt illa *Reynoldus* in ſcenam reduxit quod *Allenus* ſuperiori die propoſuerat de novo fœdere &c. & declarandum, *liberum hoc eſſe Parlamentum*, *& ſe velle vivere & mori cum hoc Parlamento & exercitu.* Reſponſum primò, Statuto utriuſque Domus omnibus injunctum ſubſcribere Nationali fœderi: hoc eſſe verum Lydium lapidem Parlamenti, de quo convenerint ſapientes utriuſque Nationis. Multi hîc ſedent qui nolunt obedire huic Statuto; nulla itaque ratio eſt cur quis obediat vobis in aliquo ſtatuto hujus naturæ: obſervemus primò vetus, antequam inſtituamus novum. Secundò, motum fuit in hac Domo, Iuramenta Iuſtitiariorum Pacis & Vicecomitum Provinciarum abroganda eſſe, ſpero vos nolle tollere legalia juramenta, ut ſubſtituatis illegalia. Hæc Domus non habet authoritatem adminiſtrandi juramentum, multominus imponendi; æquum eſt vos aliis concedere eam Conſcientiæ libertatem quam vobis poſtulatis. Tertiò *Grayus* affirmavit vobis, Bar. Inchiquinum dixiſſe, ſe cor-

 reſpon-

respondere cum Presbyterianis in Domo, qui pacem fecerint cum Rege: sed & Independentes tractare cum *Owen Roë Oneal:* purgent se hi prius, antequam illos vocetis ad examen, ne actus horum vis videatur. Quia verus Lydius lapis probandi integritatem uniuscujusque, examinare quinam ditiores evaserint per temporum calamitates, & vobis serviendo; & qui contra inopes sint facti. Denique hæc nova machinatio ad evertendam Domum. Interea Grandes Domus partiti sunt Regnum inter se, quique in sua partitione protegentes deputatos terræ, & tributa ab illis capientes ob talem protectionem: & *Prideaux* cum sit Rex West-Saxoniæ, ejus Vice-Rex & Deputatus in Comitatu Sommersettensi, discurrens ille Colonellus *Io. Pynius*, sæpe inspiratus vino Hispanico, regit Deputatos provinciæ per inspirationem. *Pynus* ergo cum suis sequacibus, ut probaret se superioribus suis, petitionem adornavit contra Regem subscribendam ab incolis: qua gratias agunt Parlamento pro quatuor illis Votis contra Regem; & promittunt se victuros & morituros cum Parlamento & Exercitu; petuntque Comitatum liberari à malignantibus, neutris, & Apostatis: quo (ipsorum interpretatione) intelliguntur Presbyteriani & viri moderati, qui nolunt saltare circum pyram quam Independentes accenderunt in Regno. Orientalis partitio Comitatus Somersettensis rejecit petitionem: in Occidentali partitione, cum *Pynus* & ei similes, misissent petitionem per sequestratores suos, minantes se pro malignantibus habituros & sequestraturos eorum bona, qui refutâssent, multas subscriptiones nacti sunt: verùm qui subscripserant, meliùs informati, de periculo & improbitate votorum retractârunt illa per contrariam petitio nem, in qua declarant, subscriptionem suam ad priorem petitionem adversari suo Iudi-

cio & conſcientiæ & extortam ipſis ſequeſtratorum terrore & minis. Hæc ignominia punxit Deputatos & aperuit oculos regioni; quemadmodum ſimilis fatuus intentatus, Henrici Milmay oculos Comitatus Eſſexiæ. Quapropter ut aliquod emplaſtrum reperiretur huic malo, Sergeantus *Wyldius* (qui ſuſpendit cap. *Burlyum*) percurrens has partes operam dedit ut congregaret conventum magnum Iuratorum Schiſmaticorum ſequeſtratorum, qui numero XIX ſubſcripſerunt petitioni: quam ille magna gravitate & comta oratione exhibuit. Hoc magna attentione Sanctorum & voluptate ſingulari audita. Colon *Purefroy* eadem egit in Comitatu Warwicenſi; *Arthur. Haſlerigus* circa Novum Caſtrum, alii aliis locis. Miſera fulcimenta labantis authoritatis. Sed pergamus.

Veneris XXI Aprilis ſtatutum oblatum Domui Communium *ad compeſcendum omnes tumultus & inſurrectiones:* (deputati Domus Derbyæ jam ante amplam acceperant poteſtatem contra hæc:) verùm reæ conſcientiæ, licet ſatis tutæ, numquam ſunt ſecuræ; (inſtar *Caini*, metuunt ne quivis obvius ipſos cædat.) Perlatum fuit poſt aliquot emendationes, in hunc modum: aliquos tres Commiſſarios habituros *poteſtatem incarcerandi & ſequeſtrandi omnes qui actualiter adhærebunt alicui eorum quo monebunt aut incitabunt movere Tumultus & Inſurrectiones, aut loquentur aut edent, quod ignominioſum ſit Parlamento, aut eorum actionibus.* Videte quæſo, hîc taxam impoſitam (parem valore omnibus quæ poſſides) cuivis levi verbo; ad ruinam ſuam & poſteritatis; ſub prætextu defendendi *Leges* & *Libertates*, & *proprietates*, redacti eſtis in meram & abſolutam ſervitutem & mendicitatem: ne quidem licet queri. Quis Tyrannus umquam fuit tam barbarus, ita inhumanus ut ſimile quid deſignaret? Tria ſunt Principia in Lege valdè ipſi chara & tangi

non patitur nisi in gravibus offensis, & probationibus & formalitatibus observatis, vita, Libertas & fortunæ, secundum *Magnam Chartam*, *&* *Petitionem Iuris*, & plura alia Statuta.

Nemo imprisonetur aut disseisietur nisi per legale Iudicium Parium suorum. Fecistis populum fundere abundè pecuniam & sanguinem, prætextu defensionis Religionis, Legum & Libertatum, fruantur nunc demum eo quod tam carè emerunt: & ne differte eos prætensa necessitate quam ipsi invenistis: omnia quæ ipsi cara sunt, obnoxia facitis tribus Commissariis, qui judicaturi sint & executuri pro libitu, sine Lege aut aliqua formalitate illius; & tamen utraque Domus Parlamenti sæpe promisit abolere hos Commissarios, homines quorum improbitatis & stultitiæ ipsos & totum Regnum meritò pudet. Vetus elogium sive character Anglicæ nationis fuit, *Hilaris gens*, *cui libera mens & libera lingua.* Nunc verò conpatriotæ mei, linguæ vestræ captivæ sunt, & corpora in carceribus, animæ in tenebris, Fortunæ in misericordia eorum qui nullius miserentur: *Vale Anglica Libertas.*

CATALOGVS

Eorum Membrorum quæ ab exercitu, conniventibus reliquis Membris in carceres fuêre conclusa, aut aliter à consessu seclusa: cum jam certo constituissent Regem vitâ privare.

INCARCERATA.

Major. Gen. *Rich. Brouwne.*
Col. *Iohn Birch.*
Thomas Boughton, Armiger.
Iohn Bulckley, Armiger.
Francis Bullur, Armiger.
Henricus Cholmeley, Eques.
Iohn Clootheworthy, Eques. Comit. Essex. Malden.
Lionellus Copley, Commissarius.
Ioannes Creuw, Armiger.
Franciscus Drake; Armiger. Comitat. Dorset Waymouth.
Waltherus Earle, Eques.
Nathaniel Fines, Armiger. Oxonii Comitat. Bambury.
Gilbertus Gerards, Baronetus. Comit. Middelsexiæ.
Franciscus Gerard, Armiger.
Thomas Gewery, Armiger.
Giles Greene, Armiger.
Harbottus Grinstone, Baronettus.
Robertus Harley, Eques Balnei. Comitat. Herefordiæ.
Eduardus Harley, Colonellus.
Anthonius Irby, Eques. Com. Lincoln. Boston.
Richardus Knichtley, Armiger.
Martinus Lister, Eques. Northamton. Comitat.
Robertus Harley, Maur.
Eduardus Leigh, Colonellus.
Thomas Lane, Armiger.

Wil-

Wilhelmus Lewes, Baronettus.
Samuel Lucæ, Eques.
Eduard Massey, Major General.
Iohannes Merrick, Eques. Comitat. Staffordiæ.
Richard Anesloe, Eques. Comitat. Surreyæ.
Henricus Pelhamus, Armiger. Quem virum magni nominis in illo consessu fuisse ex eo liquet, quod absente Oratore Lenthallo in locum ipsius fuerit electus.
Wilhelmus Priestley, Armiger.
Wilhelmus Prynne, Armiger.
Robert Pye, Eques.
Benjamin Ruddyard., Eques. Qui vir inde ab ipso initio hujus Parlamenti, cum M. Grimstono & Pymmio indefessam operam navavit, plures Orationes in consessu habuit, atque ita se gessit ut ab omnibus magnifieret.
Thomas Soame, Eques. Londinensis urbis.
Eduardus Stephans, Armiger.
William Strode, Colonellus, Devoniæ. Comit. Bereatston.
Iohannes Swinfex, Armiger.
Charles Vanghan, Armiger.
Eduardus Vanghan, Armiger.
Wilhelmus Wallerus, Eques. Multis rebus præclare gestis tam bello quàm pace, ita ut merito à suis prædicaretur, antequam turbo ille Exercitus in ipsum & alios incumberet.
Clemens Walker, Armiger,
Thomas, Vice-Comes *Wenman*.
Wilhelmus Wheeler, Armiger. Ita ut hîc numerentur membra omnino XLV. eaque facilè præcipua dignitate, natalibus & rebus gestis pro Parlamento, cum plenum & liberum esset; & Parlamentum Exercitui Leges daret, non ut jam ab Exercitu cogeretur accepere: quàm miserè, nimium acriter contendendo pro libertate, ipsa Libertas amittitur!

SE-

SECLVSA MEMBRA

Quæ variis terriculamentis & fraudibus prohibita Domum Communium ingredi & officio ſuo fungi.

*M*r*. Peregrinus Hobbye.*
*M*r*. Iohannes Holcroſt.*
*M*r*. Georgius Horner.*
*M*r*. Thomas Hodges.*
*M*r*. Wilhelmus Iones.*
Wilhelmus Knepſon, Colonellus.
Northonus Knathpole, Eques.
*M*r*. Iacobus Cambellus*, Ducat. Cornubiæ.
*M*r*. Capellus Luckinge.*
Martinus Lumley, Eques.
*M*r*. Carolus Pym.*
*M*r*. Henricus Peck.*
Iohannes Pagroue, Eques.
Philippus Parckerus, Eques. Comitat. Suffolkiæ.
Wilhelmus Playterus, Eques. Comitat. Suffolkiæ.
*M*r*. Pelhamus.*
Thomas Pelhamus, Eques. Comitat. Suſſexiæ.
Nevillus Pool, Eques. Comitat. Wiltoniæ.
*M*r*. Eduardus Pooll.*
Eduardus Patridge, Eques.
Thomas Parckerus, Eques.
*M*r*. Thomas Povy.*
*M*r*. Henricus Oxenden.*
*M*r*. Arthurus Aneſloo.*
*M*r*. Arthurus Owen.*
Dudlejus North, Eques. Cantabrig. Comitat.
Robertus Needham, Eques.

Mr. *Iohannes Nash.*
Nicolaus Martin, Eques.
Thomas Middleton, Eques.
Mr. *Thomas Middleton.*
Oliverus Lucas, Eques.
Wilhelmus Litton, Eques. Comitat. Hartfordiæ.
Mr. *Henricus Lucas.*
Wilhelmus Liſter, Eques.
Mr. *Iohannes Ash.*
Mr. *Robertus Packer.*
Mr. *Iohannes Harris.*
Ioannes Seimor, Eques.
Mr. *Samuell Vaſſall.*
Robertus Napper, Eques.
Rogherus North, Eques.
Mr. *Thomas Grove.*
Mr. *Ioannes Selman.*
Mr. *Herbertus Hay.*
Mr. *Robertus Gennes.*
Ioannes Burgen, Eques.
Iohannes Barcker, Colonellus.
Mr. *Iohannes Nelthorpe.*
Mr. *Willielmus Owfield.*
Mr. *Willielmus Ellis.*
Mr. *Eduardus Wingate.*
Mr. *Ioannes Whadden.*
Mr. *Thomas Waller.*
Richardus Win, Eques. Comitat. Lancaſtr.
Mr. *Richardus Winwood.*
Eduardus Asken, Eques.
Radolphus Ashton, Eques.
Mr. *Mattheus Allen.*

M. Io-

Mr. Ioannes Alford.
Mr. Michaël Bidulfe.
Mr. Petrus Brooke.
Iohannes Booth, Colonellus.
Mr. Mauritius Barrow.
Mr. Ioannes Buller.
Ambrosius Brown, Eques.
Thomas Trever, Eques.
Mr. Simson Thelwell.
Mr. Thomas Thinne.
Iohannes Temple, Eques.
Mr. Thomas Temple.
Mr. Ioannes Thomæ.
Mr. Samuel Terrick.
Humfredus Tufton, Eques. Cantii Comitatus. Maidston.
Mr. Eduardus Thomas.
Ioannes Corbettus, Eques. è Prov. Salopiensi.
Eduardus Lord Clinton.
Ioannes Curson, Eques. Darbiæ Comitat.
Thomas Dacres, Eques.
Wilhelmus Davies, Colonell.
Mr. Iohannes Dodrighde.
Mr. Thomas Earl.
Mr. Wilhelmus Edwards.
Mr. Carolus Rich.
Wilhelmus Spring, Eques.
Mr. Simon Snow.
Mr. Thomas Sands.
Mr. Georgius Scut.
Wilhelmus Lord Fitzwilliams.
Mr. Wilhelmus Hoxwist.
Ioannes Floid, Colonellus.

Mr. Ioannes Genninges.

Mr. Thomas Gell.

Mr. Franciscus Gawdey.

Mr. Samuel Gardiner.

Mr. Henricus Hungerford.

Mr. Denzill Hollis, Qui haud unam Orationem in Domo Communium habuit. Deputatus Com. Dorset.

Franciscus Hollis, Eques. *Et diversi alii à Domo Communium fugati.*

Habes hîc XCVIII. nominatim, inter quos quidam qui ab initio ipsius Parlamenti, authoritate, consilio & persuadendi facultate inter plures enituerunt. Videre est quàm facile fuerit Exercitui & iis qui ejusdem factionis cum ipsis fuerunt, quicquid pro libitu concludere, & pro Actis Parlamenti venditare. Sed hoc superat omnem impudentiam, quod è decretis paucorum, totius Populi Angliæ consentientem sententiam voluerunt demonstrare. Omnes omnino Comitatus, & in singulis Comitatibus urbes & burga, quibus hoc juris est, mittunt ad Parlamentum suos Deputatos. Non tamen cum ulla instructione, sed libera potestate consultandi, votandi, agendi per & secundum Leges Regni & antiqua jura Parlamenti, unde ne quidem tenerentur rationem reddere à quibus electi sunt de iis quæ secundum judicium proprium & conscientiam suam votaverunt. Quis autem nunc rectè concluserit N. N. è tali Comitatu, hoc aut illud inter deliberandum censuit, fuit ergo totius populi illus Comitatus idem judicium. Quàm hæc sint absona & periculosa, quivis videt.

SEX

SEX SERIÆ QVÆSTIONES

Concernentes Regis Examen coram Novo Supremo Tribunali Iuſtitiæ.

I.

VTrum *Rex* trium diſtinctorum *Regnorum*, poſſit condemnari & ſupplicio affici ab uno tantum *Regno*, citra concurrentem *conſenſum*, aut contra judicium reliquorum duorum?

II.

Vtrum, ſi *Rex* fuerit poſtulatus aut accuſatus *criminis læſæ Majeſtatis*, non oporteat illum examinari aut judicari *à Paribus ſuis?* & utrum ii qui jam ſunt nominati ad judicandum, aut alii quivis intra Regnum, ſint Illius Pares?

III.

Vtrum, ſi *Rex* judicari poſſit ab ullo Tribunali, ob *proditionem* adverſus *Regnum*, non oporteat Ipſum, judicari ſolummodo in pleno *Parlamento*, modo maximè ſolemni & publico, *coram omnibus Membris utriuſque Domus*, tam honorabili via, ut *Straffordus* fuit, in principio hujus Parlamenti? Et an non oporteat Illum habere *Libertatem* & *Tempus* adornandi *plenam defenſionem*, & beneficium *docti ipſius conſilii*, in omnibus materiis *Legis*, quæ poſſint emergere, in aut circa Ipſius examen, aut circa exceptionem contra Iuriſdictionem hujus *Illegalis novi Tribunalis*, ut *Straffordus* & *Canterburienſis* habuêre?

IV.

Vtrum ſolum octava pars Membrorum Domus Communium, convenientium in Domo, ſub *Exercitus violentia* ubi reliqua membra ſunt violenter *reſtricta*, *ſecluſa* & diſperſa per *Exercitus violentiam*, repræſentantium haud ſupra octa-

octavam partem Comitatuum, Civitatum & Burgorum Regni, citra *consensum* & contra *Vota majoris partis Membrorum*, exclusorum & fugatorum, & *Domus Parium*, sub quovis prætextu *Authoritatis*, *Legis*, *aut Iustitiæ*, possit erigere *Novum magnum Tribunal Iustitiæ* ad examinandum Regem, in quo reliqua Membra, Pares & Regnum (longe major pars existens) majus Interesse habent quam ipsi? Vtrum tale supremum Tribunal erigi possit sine *Acto Parlamenti*, aut saltem ordinatione utriusque Domus, & *commissione* sub grandi Sigillo Angliæ? Et si non, utrum hoc proprie appellari possit *Tribunal Iustitiæ?* & utrum sit superius an inferius iis qui illud erexerunt? qui aut non possunt aut non audent examinare & condemnare Regem in Domo Communium; licet illam jam appellent *Supremam authoritatem Regni:* Et utrum omnes qui sedebunt ut *Iudices*, aut agent ut officiarii in eo ad deponendum, & auferendum Regis vitam, non sint realiter rei criminis læsæ Majestatis & omnes qui adjuvârunt & adstiterunt erectioni ejus secundum tam irregularem modum, secundum Legem & Statuta hujus Regni?

V.

Vtrum illi qui sunt *professi inimici Regis*, & per *Remonstrantias* suas, *Orationes* & *Actiones* profitentur, se *sitire Illius sanguinem*, *& quærere Illius vitam*, possint aut per *Legem* aut *conscientiam* æstimari competentes Iudices, ad examinandum Illum quoad vitam? Cum sit justa exceptio adversus quemvis *Iuratum virum*, qui examinaturus sit vilissimum & pauperrimum *felonem*, & legalis oppositio cur debeat abstineri; quod sit professus inimicus & prosecutor qui quærat illius vitam, & propterea haud legalis aut indifferens examinator illius, de ea.

VI. Vtrum

VI.

Vtrum judicium, & ablatio vitæ Regis; per tam illegale & arbitrarium *Supremum tribunal Iustitiæ*, uti hoc, non sit se probaturum valde periculosum ingressum, ad absolutissimam *Tyrannidem & maxime* sanguinariam carnificinam, qualis umquam audita fuerit, aut usitata in hac aut alia aliqua Natione? & trita via, quâ doceamur, alii aliorum capita demetere donec omnes destruamur. Nam si possunt auferre Regis caput, citra & contra omnes regulas Legis: per eandem & fortiorem rationem ad eundem modum poterunt demetere caput cujusvis *Nobilis, Paris, Membri, generosi* aut inferioris subditi ob aliquam *imaginariam proditionem* aut *offensam*, & confiscare eorum bona, cùm nemo possit assecurare illos desituros in Rege. Et si illi, quos constat esse *Majorem partem Domus Communium* (vide *Responsum Generalis consilii officiariorum concernens captiva & seclusa Membra Ianuar.* III. $\frac{1648}{1649}$) & propterea exclusam; aut Princeps Walliæ proximus hæres Coronæ, aut *Malignans pars*, aut alia quævis factio qualiscunque, quæ posset insurgere, aliquo tempore superior evaderet, per populum generaliter ipsis adhærentem, aut aliqua divisio Exercitus, aut alio aliquo modo, quem *Dei providentia* posset subministrare (qui 1000 habet vias dejiciendi arrogantissimos Tyrannos, & dissipandi validissimos exercitus in momento; ut fecit *Sennacheribis, Midianitarum & Moabitarum* & *Ammonitarum*, & plurium aliorum quorum mentio extat in S. Scripturis & profanis Historiis, & *Scotici exercitus* paucis mensibus elapsis) illi poterunt per similem authoritatem & exemplar, erigere novum Tribunal, ad demetendum capita omnium Membrorum quæ nunc sedent, & præsentis *Generalis concilii* Exercitus, & omnium *Commissariorum* actitantium in hoc novo Tribunali: & ita

ag-

aggredi cædes & carnificinas promiſcuè inter nos, donec omnes deſtruamurr, & fiamus ſpectaculum maximè innaturalis Tyrannidos & crudelitatis toti orbi, Angelis & hominibus & præda communibus inimicis. Poſt hanc conſiderationem, unuſquiſque ſerio imponat manum pectori ſuo, & gnaviter perpendat, quid ſanguinarius & tragicus exitus hujus novi Phalaridis tauri, aut ſibi aut ſuis poſſet afferre? & utrum quiſque *liberè natus* Anglus (præſertim nobilioris generis, & amplioris fortunæ) non extremè ſit obligatus, per prudentiam & conſcientiam, uti ſummo ſtudio, cum periculo vitæ & fortunarum ad prævortendum erectionem tam *exorbitantis* & *illegalis authoritatis*, in ipſo ortu & fundatione, antequam ſerum ſit nimis; & non patienter tolerare audacem & inconſideratum numerum præfervidorum (*vilis conditionis* & *fractarum deſperatè fortunarum*, maximam partem) è privata *malitia*, *terrore* aut propoſito ſecurandi & locupletandi ſeipſos per everſionem aliorum, quibus *meliores* ſunt *fortunæ* & *qualitates*, erigere novam ſcenam, ad occidendum *Regem*, *Nobiles*, *Parlamentarios homines*, *Generoſos*, & perſonas cujuſvis conditionis, qualis numquam audita fuit inter *Paganos* aut *Chriſtianos*, à *Creatione* ad hoc tempus, & qualis neutiquam congruit cum Anglico noſtro ſolo, jam ſatis ſuperque inundante Anglico ſanguine; & tam profunde obligato contra omnes arbitrarias & *Tyrannicas uſurpationes* & proceſſus (præſertim capitales) in manibus quorumcunque, quæ nobis conſtiterunt tanto ſanguine & Theſauro, opponendo & pugnando adverſus illas hiſce ſeptem annis proximè elapſis.

FINIS.